

CZASOPISMO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

WIEŚCI

AKADEMICKIE

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

STYCZEŃ – LUTY 2012
NR 1-2 (160-161)

Piękny jubileusz prof. dr. hab. Kazimierza Szebiotko

Kwiaty i gratulacje dla Jubilata od JM rektora, prof. dr. hab. Grzegorza Skrzypczaka

Więcej na temat jubileuszu i uroczystego posiedzenia Rady Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu piszemy na stronach 6-7 (przyj. red.).

W NUMERZE:

Z Senatu	1
Jubileusz 90-lecia urodzin Profesora Kazimierza Szegotko (<i>Jacek Nowak, Maria Czarnecka</i>)	6
Polska Komisja Akredytacyjna w zapisach znowelizowanej ustawy (2) (<i>Bogdan J. Wosiewicz</i>)	8
Bocian biały na Uniwersytecie Przyrodniczym. Zjazd założycielski Grupy Badawczej Bociana Białego (<i>Piotr Tryjanowski, Marcin Tobółka</i>)	9
Stypendia dla wybitnych młodych naukowców przyznane (<i>Zofia Madej</i>)	12
Spotkania świąteczno-noworoczne (es)	14
Spółki akademickie typu <i>spin-off</i> : szanse i zagrożenia (<i>Urszula Mojsiej</i>)	15
NOWY PROFESOR	
Eleonora Lampart-Szczapa (zb.)	16
Renata Zawirska-Wojtasiak (<i>Erwin Wąsowicz</i>)	17
Feliks Wysocki (<i>Feliks Wysocki</i>)	18
Kolejna debata oksfordzka w Poznaniu (<i>Władysław Kusiak</i>)	20
Nowości z uczelnianego wydawnictwa (1) (<i>Anna Zielińska-Krybus</i>)	21
XV Poznański Festiwal Nauki i Sztuki (<i>Urszula Mojsiej</i>)	22
Dni Akademickie Informatyki – IT Academic Day 2011 (<i>Tomasz Kluz</i>)	28
Seminaria Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (<i>Małgorzata Szumacher-Strabel</i>)	30
STARE WARCIAŃSKIE POCZTÓWKI PROFESORA BOGDANA J. WOSIEWICZA	
Powodzie i ochrona przed nimi na starych pocztówkach poznańskich (2) (<i>Bogdan J. Wosiewicz</i>)	32
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na Targach Edukacyjnych w Poznaniu (<i>Dział Studiów i Spraw Studenckich</i>)	34
Gruzińska wizyta na Wydziale Leśnym (<i>Grzegorz Rączka</i>)	36
„GP action” – czasopismo Koła Naukowego Gospodarki Przestrzennej (<i>Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej</i>)	37
Karnawałowe wspomnienie (<i>Emilia Wytykowska-Sroka</i>)	38
CENTRUM KULTURY FIZYCZNEJ	
Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski 2011/2012 w darcie kobiet i mężczyzn (<i>Karolina Dopierała</i>)	40
Zawody na ergometrze wiosłarskim (<i>Karolina Dopierała</i>)	40
Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski 2011/2012 w bowlingu kobiet i mężczyzn – pierwszy rzut (<i>Karolina Dopierała</i>)	41
WIEŚCI Z KOŁA POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO	
Wokół Węgierskiej Górki przez Beskid Śląski i Żywiecki (<i>Jerzy Świgoń</i>)	42

WIEŚCI AKADEMICKIE

dwumiesięcznik

Wydawca:

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Przewodniczący Rady Programowej:

prof. dr hab. Jan Pikul
prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą

Członkowie Rady Programowej:

Irena Małecka, Dorota Wrońska-Pilarek,
Andrzej Bereszyński, Jerzy Świgoń,
Józef Piróg,
Dorota Piasecka-Kwiatkowska,
Emilia Wytykowska-Sroka,
Andrzej Kusztelak,
Anita Zaworska
i Luiza Dawidowicz

Redaktor naczelna:

Ewa Strycka
4est@up.poznan.pl

Adres redakcji:

60-693 Poznań, ul. Witosa 45
tel./fax 618 48 77 80
tel. kom. 502 19 82 46
wiesci.akademickie@up.poznan.pl

Wersja elektroniczna:

www.au.poznan.pl
www.up.poznan.pl

Skład i łamanie:

perfekt sp.j.

Druk:

Zakład Graficzny
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

Fotografie na okładce:

strona pierwsza: Marco Schwidergall;
druga: Maciej Szegotko;
trzecia: Danuta Danielewicz i Jerzy Świgoń;
czwarta: Jacek Grzeszkowiak

Redakcja stara się zwracać materiały niezamówione i zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

Fot. Ewa Strycka

Z Senatu

Trzydzieste czwarte posiedzenie Senatu odbyło się 14 grudnia 2011 roku, a trzydzieste piąte – 25 stycznia 2012 roku w Kolegium Rungego przy ulicy Wojska Polskiego 52. Tradycyjnie obu spotkaniom przewodniczył JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak.

Na XXXIV posiedzeniu Senatu:

- Wręczono gratulacje z okazji nadania przez Prezydenta RP tytułów profesorskich prof. dr hab. Eleonorze Lampart-Szczapa oraz prof. dr hab. Renacie Zawirskiej-Wojtasiak.
- Studentom wręczono nagrody pieniężne za dobre lub bardzo dobre wyniki w nauce (średnia co najmniej 4,0 za poprzedni rok akademicki) i aktywność społeczną na rzecz wydziału, środowiska studenckiego lub naszej uczelni; wręczono także listy gratulacyjne studentom wyróżniającym się aktywną działalnością zarówno na rzecz środowiska studenckiego, jak i naszej uczelni oraz stypendia ministra za osiągnięcia w nauce i sporcie.
- Na podstawie § 114 ust. 1, w związku z § 115 ust. 1 i 2 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Senat powołał Uczelnianą Komisję Wyborczą w następującym składzie:
 - przedstawiciele profesorów i doktorów habilitowanych:
 - dr hab. Aleksander Dziurzyński
 - dr hab. Marcin Jakubowski
 - prof. dr hab. Grażyna Lewandowicz
 - przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:
 - dr inż. Feliks Czarnociński
 - dr inż. Jacek Kamczyc
 - dr inż. Marcin Kolasieński
 - przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi:
 - mgr inż. Daniela Chałupka
 - mgr inż. Konrad Smełka
 - przedstawiciel Samorządu Doktorantów:
 - mgr inż. Natalia Mioduszevska
 - przedstawiciele Samorządu Studenckiego:
 - Małgorzata Frąckowiak
 - Daria Świerblewska

Gratulacje z rąk JM Rektora, prof. dr. hab. Grzegorza Skrzypczaka, odbierają: prof. dr hab. Eleonora Lampart-Szczapa (pierwsza od prawej) oraz prof. dr hab. Renata Zawirska-Wojtasiak (XXXIV posiedzenie Senatu)

- przedstawiciele związków zawodowych:
 - dr inż. Danuta Mackiewicz
 - inż. Barbara Tybiszewska.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat stworzy na studiach II stopnia na kierunku: technologia żywności i żywienie człowieka specjalność: analityka żywności, z realizacją w trybie stacjonarnym.
- Podjęto uchwałę nr 317/2011 w sprawie „wytycznych dla rad wydziałów dotyczących tworzenia programów kształcenia zgodnych z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego” oraz w sprawie zmiany *Planu rzeczowo-finansowego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wraz z zakładami doświadczalnymi na rok 2011*.
- Na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 12 w związku z § 105 ust. 1 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat wyraził zgodę na nabycie nieruchomości gruntowej zabudowanej, położonej w Koninie przy ul. Brzozowej 51, działka o numerze ewidencyjnym 1020 o pow. 0,1052 ha, arkusz mapy 17, obręb Wilków, na potrzeby Zakładu Rekultywacji.
- Na podstawie § 122 ust. 1 pkt 4 i ust. 4 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat stwierdził wygaśnięcie mandatu członka Senatu Marcina Mazurkiewicza (WE-S) i równocześnie zwrócił się do Samorządu Studenckiego o przeprowadzenie wyborów uzupełniających w terminie do 14 stycznia 2012 roku.

Na XXXV posiedzeniu Senatu:

- Absolwentom wręczono nagrody im. prof. Jerzego Zwolińskiego, a opiekunom prac – listów gratulacyjnych za najlepszą pracę magisterską. Od tego roku nagrody są stopniowane – można było przyznać nagrodę I, II lub III stopnia. Komisja uznała, że jedna praca zasługuje na nagrodę pierwszego stopnia, a dwie na równorzędne nagrody drugiego stopnia. Pierwsze miejsce uzyskała praca magisterska mgr. Roberta Barczaka z kierunku: technika rolnicza i leśna pod tytułem: „Zastosowanie sztucznych sieci neuronowych do predykcji w wybranych zagadnieniach inżynierii rolniczej”. Praca została wykonana pod kierunkiem dr. Krzysztofa Koszeli w Instytucie Inżynierii Rolniczej. Dwie równorzędne nagrody drugiego stopnia otrzymali następujący absolwenci:

Wręczenie studentom nagród i wyróżnień za rok akademicki 2010/2011 (XXXIV posiedzenie Senatu)

Nagrody im. prof. Jerzego Zwolińskiego odebrało trzech absolwentów; ich opiekunowie otrzymali listy gratulacyjne (XXXV posiedzenie Senatu)

mgr Paweł Mizera z kierunku: leśnictwo za pracę „Wpływ drogi wojewódzkiej nr 150 na wybrane cechy taksacyjne drzewostanów sosnowych Nadleśnictwa Sieraków” (praca została wykonana w Katedrze Inżynierii Leśnej pod kierunkiem dr. Sylwestra Grajewskiego) oraz mgr Michał Kaczmarek z kierunku: technologia drewna za pracę „Projekt mebli kuchennych w środowisku CAD” (wykonaną pod kierunkiem dr. Roberta Kłosa w Katedrze Meblarstwa).

- Studentom wręczono dyplomy potwierdzające przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce i w sporcie.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 28, w związku z § 114 ust. 2 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Senat wyraził zgodę na dokonany przez Uczelnianą Komisję Wyborczą podział na okręgi wyborcze, rozdział mandatów członków Uczelnianego Kolegium Elektorów w kadencji 2012-2016, rozdział mandatów członków Senatu w kadencji 2012-2016, stworzony regulamin wyborów i kalendarz czynności wyborczych.

- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 27 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w związku z § 2 ust. 4 Regulaminu dotyczącego tablic pamiątkowych w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu Senat wyraził zgodę na uhonorowanie tablicą pamiątkową prof. dr. hab. Mariana Kubiaka oraz prof. dr h. c. Heleny Nieć.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 9 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Senat – po zapoznaniu się z przedstawionym projektem dokumentu oraz po przeprowadzonej dyskusji – przyjął do realizacji przedłożone „Prowizorium budżetowe Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wraz z zakładami doświadczalnymi na rok 2012”.
- Podjęto uchwałę nr 325/2012 w sprawie zmiany treści Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (głosowanie dokończono na specjalnym, dodatkowym posiedzeniu Senatu w dniu 1 lutego 2012 roku).

Na podstawie protokołu sporządzonego przez Wojciecha Grottela opracowała Ewa Strycka

Wręczenie studentom dyplomów potwierdzających przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce i sporcie (XXXV posiedzenie Senatu)

Słowa gratulacji do studentów skierowała prorektor ds. studenckich, prof. dr hab. Monika Kozłowska (XXXV posiedzenie Senatu)

Fot. 6 x Ewa Strycka

wielkopolskie centrum onkologii

ul. Garbary 15, 61-866 Poznań
tel. (+48-61) 885 05 00, fax 852 19 68
dyrektor 885 07 00, 852 93 75

Poznań, dnia 25.01.2012 r.

Szanowny Pan
prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak
Rektor
Uniwersytetu Przyrodniczego
ul. Wojska Polskiego 28
60-637 Poznań

Szanowny Panie Rektorze,

W imieniu pacjentów i własnym pragnę serdecznie podziękować za wspaniały występ Chóru *Coro da Camera* pod dykcją Pani Barbary Dąbrowskiej-Sińskiej, który odbył się 12 stycznia w Ogrodzie Zimowym Wielkopolskiego Centrum Onkologii.

Chór wystąpił z repertuarem kolęd, który wniósł wiele radości oraz zadumy w długotrwałe leczenie. Każdy występ Chóru w naszym Centrum jest formą terapii – muzykoterapii a jednocześnie cudownym wypełnieniem czasu. Mam nadzieję, że dalsza współpraca z Chórem i jego Dyrygentem będzie tak owocna jak do tej pory.

Z wyrazami szacunku

Arkadiusz Sychała

Jubileusz 90-lecia urodzin Profesora Kazimierza Szebiotko

W listopadzie 2011 roku w Kolegium Rungego odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu poświęcone rocznicy urodzin Profesora Kazimierza Szebiotko. W uroczystości udział wzięli także zaproszeni goście – rodzina i przyjaciele, rektor i prorektorzy Uniwersytetu Przyrodniczego, byli rektorzy uczelni, emerytowani profesorowie – koledzy Jubilata, oraz Jego wychowankowie, współpracownicy i przedstawiciele przemysłu.

W czasie trwania uroczystości przypomniano sylwetkę Profesora i Jego dorobek. Głos zabrał rektor, dziekan oraz wychowankowie Profesora. Wszyscy podkreślali wielki wkład Profesora w rozwój nauki oraz działalność na rzecz wydziału i uczelni. Zabrał głos także sam Jubilat, który w pięknych, ciepłych słowach podziękował za wszystko i dał zebrany radę, jak żyć, aby doczekać takiego jubileuszu w tak świetnej kondycji. Poczucie humoru Profesora jak zawsze nie opuszcza. Atmosfera spotkania była bardzo sympatyczna; były gratulacje oraz życzenia zdrowia i pomyślności dla Jubilata i Jego Małżonki, było dużo wzruszeń, serdeczności, radości i śmiechu.

Profesor zw. dr hab. Kazimierz Szebiotko urodził się 14 listopada 1921 roku w Sokółce (obecnie województwo podlaskie). Szkołę powszechną i gimnazjum ukończył w Sokółce, a liceum

w Grodnie w 1939 roku. W 1943 roku za niezgłoszenie się na wyjazd do prac przymusowych w Niemczech został aresztowany i skazany na półtora roku karnego obozu pracy, skąd przewieziono go do Prus Wschodnich i skierowano do pracy w Bartoszycach i Królewcu. W marcu 1945 roku powrócił do kraju i jesienią rozpoczął studia na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. W 1949 roku ukończył studia w zakresie technologii rolno-spożywczej pod kierunkiem prof. dr. Józefa Janickiego i na stałe związał się z naszą uczelnią. Pracując jako asystent w Zakładzie Technologii Rolnej, uczestniczył w odbudowie i organizowaniu Zakładu, co wymagało nie tylko wysiłku naukowego, ale i fizycznego. Po odbudowie i wzmocnieniu kadrowym Zakład został przekształcony w Katedrę, a następnie w Oddział i dalej w Wydział Technologii Rolno-Spożywczej. Wkład Profesora Szebiotko w to dzieło był bardzo znaczący.

W 1957 roku Jubilat ukończył pracę doktorską i rozwinął na dużą skalę badania poświęcone racjonalnemu wykorzystaniu surowców i produktów ubocznych przemysłu rolno-spożywczego do produkcji pasz. Ich kontynuacją była praca habilitacyjna „Metody otrzymywania i trwałość niektórych koncentratów witaminy A w mieszankach paszowych i mineralnych”, którą obronił w 1965 roku. Kilkunastoletnie prace Profesora

Gratulacje dla Profesora od wychowanków; na zdjęciu: od prof. dr. hab. Piotra Golińskiego

w zakresie technologii pasz, procesów fermentacyjnych i biosyntezy mikrobiologicznych doprowadziły do powstania wyjątkowo prężnego ośrodka naukowego, wiodącego w tym zakresie w kraju.

Systematyczne rozwijanie warsztatu naukowego, ogromny dorobek naukowy, znaczący dorobek w szkoleniu kadry naukowej i współpraca z przemysłem oraz ośrodkami zagranicznymi stały się fundamentem Jego pozycji naukowej i doprowadziły do nadania tytułu profesora w 1973 roku. W 1982 roku Jubilat uzyskał etat profesora zwyczajnego.

W ponad 40-letniej pracy naukowej prof. Kazimierza Szabotko można wyróżnić kilka wiodących kierunków badawczych:

- wykorzystanie mikroorganizmów do procesów fermentacyjnych i mikrobiologicznych syntez substancji biologicznie aktywnych
- metody wykorzystania produktów ubocznych przemysłu rolno-spożywczego na cele paszowe
- polepszenie jakości mieszanek paszowych i składników tych mieszanek dzięki odpowiednim technologiom ich przygotowania, utrwalania i przechowywania
- biosynteza białek i innych składników pasz na bazie płodów rolnych, produktów ubocznych i surowców bogatych w celulozę
- opracowanie metod produkcji szczepionek bakteryjnych i drożdżowych dla przemysłu spożywczego i kiszonkarstwa
- badania nad toksynami pochodzenia grzybowego i metodami ich usuwania
- polepszanie wartości żywieniowej nasion roślin strączkowych na drodze fermentacji
- doskonalenie produkcji etanolu i wódek.

Przez cały czas swej pracy naukowej i dydaktycznej Profesor pełnił ważne funkcje w strukturach wydziału i uczelni. Był organizatorem i wieloletnim dyrektorem Instytutu Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego, a w kadencji 1984–1987 – rektorem Akademii Rolniczej. Przez wiele lat był członkiem Komitetu Technologii i Chemii Żywności PAN, pełniąc w nim odpowiedzialne funkcje. Za swoją działalność otrzymał wiele wyróżnień państwowych, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, a także Order Zasłużonego Nauczyciela PRL, Honorową Odznakę Komitetu ds. Radia i Telewizji oraz wiele nagród Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. W 2006 roku został Laureatem Złotego Hipolita, wyróżnienia bardzo cenionego w Wielkopolsce.

Profesor był nauczycielem i wychowawcą całej rzeszy specjalistów dla nauki i gospodarki żywnościowej kraju. Był promotorem 187 prac magisterskich, 14 prac doktorskich oraz opiekunem naukowym pięciu habilitantów. Wśród Jego uczniów są profesorowie, w tym czterech pracowników naszej uczelni, dyrektorzy i właściciele dużych, znanych w kraju przedsiębiorstw przemysłu spożywczego.

Jednocześnie Profesor jest wspaniałym człowiekiem o niezwykłej aktywności życiowej, wielkim miłośnikiem przyrody i bliskiego z nią kontaktu.

Najlepiej sylwetkę Jubilata przedstawił na spotkaniu Jego syn, odczytując napisany przez siebie wiersz załączony na zdjęciu obok.

prof. dr hab. Jacek Nowak, dr Maria Czarnecka

Organizatorzy dziękują Firmom „PAULA” z Kalisza oraz „LUBANTA” z Lubonia za finansowe wsparcie uroczystości.

Kolegium Rungego...

... było wypełnione po brzegi

Wiersz napisany przez Andrzeja Szabotko dla Ojca

Fot. 4 x Maciej Szabotko

Polska Komisja Akredytacyjna w zapisach znowelizowanej ustawy (2)

Od redakcji

W poprzednim numerze „Wieści Akademickich” zapoznaliśmy Państwa z pierwszą częścią artykułu na temat zmian w Polskiej Komisji Akredytacyjnej pióra prof. dr. hab. Bogdana J. Wosiewicza. Dziś publikujemy drugą część tekstu profesora.

Powoływanie członków PKA

Komisja liczy nie mniej niż siedemdziesięciu i nie więcej niż dziewięćdziesięciu członków, a zatem nieco więcej niż dotychczas (od 60 do 80). Jej kadencja – tak, jak uprzednio – trwa cztery lata (rozpoczyna się 1 stycznia). Członków Komisji powołuje minister spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców¹. Członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki mający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony na uczelni jako w podstawowym miejscu pracy, który (jak zapisano w art. 46 a ust. 2, stosowanym również do PKA) korzysta z pełni praw publicznych, ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej oraz nie został skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, w tym skarbowe. Minister, powołując członków PKA, uwzględni wymóg reprezentowania w jej składzie przedstawicieli wszystkich obszarów kształcenia (a nie grup kierunków studiów, jak było dotąd) oraz zapewni co najmniej 30% udział kobiet (kolejna nowość, ale z przepisów przejściowych wynika, że w najbliższej kadencji 2012–2015 ma być minimum 10% kobiet a w następnej minimum 20%). Nowym uregulowaniem jest także to, że kandydaci na członków Komisji nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji więcej niż siedemdziesiąt lat oraz że mogą pełnić swoją funkcję nie dłużej niż dwie kadencje po sobie następujące. Ustawa (art. 46 a) wprowadza jednoznaczne zakazy łączenia pewnych funkcji. Członkostwa w PKA nie można łączyć z członkostwem w: Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Radzie Głównej Instytutów Badawczych czy Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych. Członkiem Komisji nie może być również osoba pełniąca funkcję rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej (dziekana), kanclerza uczelni, dyrektora instytutu naukowego PAN lub instytutu badawczego, prezesa lub wiceprezesa PAN oraz PAU lub dyrektora NCBiR lub NCN.

Członków PKA powołuje minister, ale odwołać ich może wyłącznie na wniosek prezydium Komisji. Akt powołania nadaje zatem członkom niezależność od ministra. Możliwe jest jednak wygaśnięcie mandatu członka Komisji, a to z powodu śmierci, złożenia rezygnacji, nieuczestniczenia w pracach ko-

misji przez okres dłuższy niż sześć miesięcy lub niespełnienie któregokolwiek z wymienionych (w art. 46 a) wymagań. Wygaśnięcie mandatu stwierdza przewodniczący Komisji. Powołania nowego członka w wypadku wygaśnięcia mandatu dokonuje się w trybie identycznym jak opisano. Niepełnej kadencji nie wlicza się jednak do ograniczeń kadencyjności. Trzeba zaznaczyć jeszcze, że jedynym członkiem PKA niepowoływanym przez ministra i niebędącym nawet nauczycielem akademickim, jest przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, który jest jej członkiem z mocy prawa.

Organy Komisji i ich prerogatywy

Komisja działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy (art. 50), którymi są: przewodniczący, sekretarz oraz prezydium. W skład prezydium wchodzi: przewodniczący Komisji, sekretarz, przewodniczący zespołów działający w ramach obszarów kształcenia (określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt. 2), przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej oraz dwaj przedstawiciele organizacji pracodawców (wybrani przez siebie spośród członków Komisji). Jakże to mają być zespoły, ustawa nie rozstrzyga bezpośrednio (mają działać w obszarach kształcenia), określi to statut PKA. Uprzednie zapisy wymieniały wprost zespoły kierunków studiów, a wśród nich interesujący nas szczególnie Zespół Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych. W skład każdego zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji będących przedstawicielami stosownego obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech mających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia, a także co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców (oczywiście będący członkiem Komisji).

Przewodniczącego Komisji oraz jej sekretarza powołuje i odwołuje minister. **Przewodniczący**, jak uprzednio, zwołuje posiedzenia plenarne Komisji, przewodniczy jej obradom, reprezentuje Komisję na zewnątrz oraz podpisuje jej uchwały. **Sekretarz** zapewnia sprawne funkcjonowanie Komisji i wykonywanie przez nią ustawowych zadań. Przewodniczących zespołów wybierają ich członkowie spośród swego grona. **Prezydium** podejmuje uchwały, kierując się sprawozdaniem przedłożonym przez jeden spośród zespołów. Strona niezadowolona z uchwały może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek skierowany do Komisji (w terminie do trzydziestu dni od doręczenia uchwały) jest rozpatrywany na wspólnym posiedzeniu zespołu i prezydium Komisji (w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od jego otrzymania).

Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, szczegółowe kryteria i tryb dokonywania ocen oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym. Podkreślić tu trzeba, że obecne brzmienie ustawy (art. 53 ust. 1) nie

¹ Minister prof. Barbara Kudrycka podczas plenarnego posiedzenia PKA w dniu 10 listopada 2011 roku poinformowała, że na kadencję 2012–2015 zgłoszono już prawie siedmiuset kandydatów.

zostawia żadnych wątpliwości, że to właśnie PKA (a nie na przykład minister) określa szczegółowe kryteria ocen i tryb ich dokonywania. Statut Komisji, działającej od 1 października 2011 roku już jako Polska Komisja Akredytacyjna, został dostosowany do zapisów ustawowych na posiedzeniu plenarnym 10 listopada 2011 roku i jest dostępny na stronie internetowej PKA².

Obsługę administracyjną i finansową wykonuje Biuro Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Biuro jest państwową jednostką budżetową, finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister. Dyrektora Biura powołuje i odwołuje przewodniczący Komisji. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor. Szczegółowy zakres działalności Biura oraz jego organizację określa regulamin organizacyjny nadany przez przewodniczącego Komisji.

Trzeba na koniec zwrócić jeszcze uwagę na inne nowinki wynikające z nowych uregulowań. Ważne zapisy dotyczą jaw-

ności i przejrzystości działań PKA. Ustawa precyzuje jednoznacznie, że Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej podjęte uchwały dotyczące oceny jakości kształcenia, i to wraz z uzasadnieniem. Komisja może także zamieszczać na swojej stronie internetowej raporty zespołów oceniających. Przypomnijmy, że PKA już to robi (od ocen rozpoczętych w 2010 roku) i prawdopodobnie będzie czynić to nadal. W ustawie zapisano ponadto, że do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy o wyłączeniu z postępowania (z art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego). Wyłączenia członka PKA lub eksperta dokonuje przewodniczący Komisji.

Warto wiedzieć, że nowe zapisy ustawowe spowodowały zmiany w innych ustawach, w tym dotyczące PKA lub jej członków. Wymienić trzeba koniecznie zmiany w ustawie regulującej przyznawanie stopni i tytułów naukowych. Zapisano tam, że Komisja sporządza opinie o jakości kształcenia w jednostce ubiegającej się o uprawnienia do nadawania stopnia doktora lub doktora habilitowanego (o ile jednostka takie kształcenie prowadzi).

² pka.edu.pl [dostęp: 6.03.2012].

prof. dr hab. Bogdan J. Wosiewicz

Bocian biały na Uniwersytecie Przyrodniczym

Zjazd założycielski Grupy Badawczej Bociana Białego

Instytut Zoologii, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, 27–28 stycznia 2012 roku

Spotkania polskich badaczy bocianów białych mają długą tradycję. Pierwsze zostały zorganizowane przez dr. Zbigniewa Wojciechowskiego i dr. Tomasza Janiszewskiego z Uniwersytetu Łódzkiego (UŁ) w Terenowej Stacji Badawczej UŁ w Bromierzyku w latach 1998 i 2001. Siedem lat później do bocianij wioski w Zachodniej Polsce – o nazwie Kłopot – zaprosił prof. Leszek Jerzak z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Podobnie jak wcześniejsze spotkania, zjazd, który się odbył 27–28 stycznia 2012 roku w Instytucie Zoologii Uniwersytetu naszej uczelni, miał służyć wymianie informacji o prowadzonych badaniach, ale jego dodatkowym celem było powołanie grupy roboczej badaczy tego gatunku.

Pomysł ten w głowach ekologów i zoologów kiełkował od dawna. Mało bowiem takich gatunków jak bocian. Gatunek charyzmatyczny, o którym słyszał prawie każdy. Wiedza o nim jest ogromna, a jednocześnie co piąty bocian żyje w Polsce. Mamy więc względem bohatera naszego spotkania (Fot. 1) pewne zobowiązania.

W zjeździe uczestniczyło 31 osób z różnych ośrodków, zawodowo lub amatorsko zajmujących się badaniami bociana białego. Spotkanie otworzył dyrektor Instytutu Zoologii – Piotr Tryjanowski. Wspomnieniem i minutą ciszy uczczono zmarłego niedawno dr. inż. Marka Kellera. Następnie dr. inż. Tadeusz Mizera opowiedział o historii Uniwersytetu Przyrodniczego i Instytutu Zoologii. Jedną z ważniejszych chwil było

wspomnienie pracującego w tym budynku, na tym korytarzu, a nawet w pomieszczeniach, gdzie odbywał się zjazd, profesora Jana Bogumiła Sokołowskiego. Profesor Sokołowski od samego początku był związany z naszą uczelnią – od momentu jej powstania. Po zakończeniu działań wojennych powrócił do Poznania w kwietniu 1945 roku, obejmując stanowisko docenta w Zakładzie Anatomii Porównawczej i Biologii Uniwersytetu Poznańskiego (UP). W 1948 roku został kierownikiem Katedry Zoologii i Entomologii na Wydziale Leśnym UP. Po utworzeniu w 1951 roku Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu był założycielem i pierwszym dziekanem nowo utworzonego Wydziału Zootechnicznego. Od 1955 roku aż do przejścia na emeryturę w 1969 roku był kierownikiem Katedry Zoologii Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. Oczywiście szeroko znana jest sylwetka prof. Sokołowskiego jako świetnego ornitologa i wielkiego miłośnika przyrody, jednak nie każdy wie (nie wiedzieli często nawet specjaliści od bociana!), że napisał między innymi prace naukowe: *Czy bocian w Polsce wymiera?* (1932) czy też *Liczba gniazd bociana zwiększa się* (1936), ale prawdziwym hitem – jakbyśmy dzisiaj powiedzieli – była książeczka, która doczekała się kilku wydań – *Co bociek klekotał*.

Do pytań prof. Sokołowskiego, stawianych przed siedemdziesięcioletnią laty, wracali uczestnicy zjazdu. Dziś mamy dokładniejsze dane, nowoczesne techniki badań, zaawansowane

Bohater naszego spotkania – bocian biały *Ciconia ciconia*

technologie śledzenia ptaków, jednak zestaw stawianych problemów badawczych, w ogólnym zarysie, jest ten sam: dlaczego bocianów w jednych miejscach jest więcej, a w innych mniej? Co jest główną przyczyną śmiertelności? Czy wystarczy ochrona tego gatunku na terenach lęgowych, czy też musimy pilniej przyjrzeć się sytuacji na wędrówkach i zimowiskach?

Po tym wprowadzeniu historycznym każdy z uczestników przedstawił krótką autoprezentację. Resztę dnia wypełniły prezentacje wyników badań i innych działań dotyczących bociana białego.

Referat wprowadzający: **Gdzie się bada bociany i dlaczego musimy jeszcze sporo pracować** wygłosił prof. Piotr Tryjanowski). W bazie Scopus stosunek liczby publikacji o bocianie białym do liczebności tego gatunku w krajach autorów jest najwyższy w Hiszpanii i Niemczech. Kraje te znacznie wyprzedzają Polskę, która posiada największą populację bociana białego. Stosunkowo dużo prac publikuje się we Francji, Wielkiej Brytanii i Szwajcarii, a w mniejszym stopniu w Holandii czy Danii, gdzie bociany są nieliczne lub wymarły. Bocian biały jest dogodnym gatunkiem do badania synchronizacji zjawisk ekologicznych w czasie i przestrzeni nazywanej efektem Morana. Autor często nawiązywał do tej z ostatnich teorii, bocian bowiem to gatunek często obrączkowany, z możliwością wielokrotnego odczytywania informacji, co jest idealnym wręcz modelem do testowania zmienności układów przyrodniczych w czasie i przestrzeni. Warunkiem jest jednakże dostęp do licznych i poprawnie zbieranych danych.

Para witająca się na gnieździe

Fot. z X. Ewa Stejs

Do tego wątku – jakości danych, szans na poprawę liczby odczytów bocianich obrączek i podobnych szczegółów technicznych – nawiązywali kolejni prelegenci. Bardzo szczegółowo różne matematyczne, statystyczne i techniczne problemy z analizą danych przedstawił dr Wojciech Kania z Muzeum i Instytutu Zoologii PAN w Warszawie w referacie pt.: „Zmiany w wędrówkach, dyspersji i przeżywalności polskich bocianów białych w świetle wyników obrączkowania”. Od 1931 do 2010 roku zaobrączkowano w Polsce 47 000 bocianów białych, uzyskując 2060 ponownych stwierdzeń o 1640 osobnikach. Zatem mamy naprawdę okazałą bazę danych, teraz po raz kolejny musimy udowodnić, że potrafimy z niej profesjonalnie korzystać.

Spośród referatów na temat ekologii, behawioru i elementów rozrodu bociana chcemy wskazać na referat mgr. M. Tobółki: nie tylko dlatego, że jest doktorantem w Instytucie Zoologii naszej uczelni, ale przede wszystkim dlatego, że zebrał największą próbę dotyczącą wspomnianych aspektów biologii bociana. Materiały były zbierane w południowej Wielkopolsce już od początku lat siedemdziesiątych, a z przerwami prace te kontynuowane są aż do dzisiaj.

Drugi dzień zjazdu rozpoczęto od powołania Grupy Badawczej Bociana Białego. Propozycje celów, zakresu i formy działania grupy, uzgodnione przez zespół założycielski (Wojciech Kania, M. Tobółka i Piotr Tryjanowski) przedstawił dr Wojciech Kania. Potrzeba istnienia takiego ciała pojawiła się wraz ze zwiększeniem się liczby osób i zespołów zajmujących się badaniami bociana białego, zwłaszcza wobec powszechnego zbierania danych (inventaryzacje gniazd i sukcesu lęgowe-

go, obrączkowanie) przez amatorów, nie podejmujących samodzielnych analiz zebranych danych. Koordynowanie działań staje się szczególnie pożądane w sytuacji, gdy metody zbierania materiału (niekiedy dla takich samych celów badawczych) są w dużej części zbliżone, a badania wielu aspektów ekologii gatunku wymagają danych gromadzonych na większych obszarach, pozostających poza zasięgiem pojedynczych zespołów. Głównym celem grupy ma być ułatwienie wymiany informacji i inicjowanie zespołowych badań bociana białego, ustalenie zakresu, metodyki i sposobów zapisu wspólnie zbieranych danych oraz utworzenie banku danych. Zaplanowano grupowe przygotowanie poradnika dla obrączkarzy i osób zdalnie odczytujących obrączki bocianów białych oraz probabilistycznego klucza do wieku piskląt tego gatunku. Na przewodniczącego i sekretarza grupy jednogłośnie wybrano, odpowiednio: Piotra Tryjanowskiego i Marcina Tobółkę.

Wczesnym popołudniem uczestnicy zjazdu wyjechali do domów. Obecnie działa już internetowa grupa dyskusyjna GBBB, do której zostali zaproszeni wszyscy uczestnicy zjazdu oraz osoby, które wcześniej wyraziły chęć współpracy w ramach tworzącej się grupy. Można tam dzielić się swoimi pomysłami badawczymi, publikacyjnymi, czy zwyczajnie wyrazić swoją opinię na tematy związane z badaniem bocianów. Sądząc po liczbie wypowiedzi na forum, był to bardzo trafiony pomysł.

*prof. dr hab. Piotr Tryjanowski
mgr Marcin Tobółka*

Uczestnicy Zjazdu GBBB pod tablicą upamiętniającą prof. Jana Bogumiła Sokołowskiego w Instytucie Zoologii UP.

Fot. Tomasz Królak

Stypendia dla wybitnych młodych naukowców przyznane

Corocznie Minister Nauki i Szkolnictwa wyższego przyznaje stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców, którzy w dniu zgłoszenia wniosku nie ukończyli 35 roku życia. Podczas oceny wniosków brany jest pod uwagę poziom prowadzonych badań naukowych, dotychczasowy dorobek naukowy, w tym nagrody i wyróżnienia krajowe i zagraniczne, stopień, w jakim prowadzone badania stanowią istotny wkład w rozwój danej dyscypliny naukowej oraz dorobek w zakresie zastosowań praktycznych prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych.

Do tegorocznej edycji konkursu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgłoszono 793 wnioski, z czego stypendia otrzymało 256 młodych uczonych. W gronie laureatów znalazło się aż pięciu pracowników Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt naszego uniwersytetu. Z Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt: dr inż. Monika Dragan, dr inż. Zofia Madeja oraz dr inż. Ewelina Warzych-Plejer; z Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej: dr inż. Damian Józefiak; z Instytutu Zoologii: dr Piotr Skórka. Zainteresowania naukowe stypendystów odzwierciedlają wszechstronność badań prowadzonych na wydziale.

Zespół wybitnych młodych naukowców z naszej uczelni prawie w komplecie: od lewej: Monika Dragan, Ewelina Warzych-Plejer, Zofia Madeja i Damian Józefiak

Dr inż. Monika Dragan (Stachowiak) w 2003 roku ukończyła biotechnologię na naszej uczelni. Bezpośrednio po zakończeniu studiów odbyła roczny staż naukowy w Szwajcarskim Federalnym Instytucie Technologicznym (ETH) w Zurychu. Po powrocie do Poznania jako doktorantka kontynuowała prace badawcze w zakresie genetyki zwierząt i człowieka w Katedrze Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Świtońskiego, zakończone w czerwcu 2009 roku obroną pracy doktorskiej na Wydziale Biologii Uniwersytetu im Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od października 2009 roku dr Dragan jest adiunktem w Katedrze Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt, gdzie prowadzi badania molekularne w poszukiwaniu czynników genetycznych determinujących cechy związane z jakością mięsa i otluszczeniem świń. Dr Monika Dragan jest laureatką Stypendium Miasta Poznania dla Młodych Badaczy z Poznańskiego Środowiska Naukowego (2007) oraz Stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej – Program START (2008). Jest współautorem 14 oryginalnych prac twórczych (opublikowanych między innymi w „Proceedings of the National Academy of Sciences of USA” (PNAS), „Animal Genetics” (Gene) oraz jednej pracy przeglądowej (wszystkie prace z IF = 35,433. Prace Laureatki były cytowane łącznie 162 razy (współczynnik Hirsha H = 7). W wolnym czasie lubi podróżować oraz jeździć na rowerze i nartach.

Dr inż. Zofia Madeja jest absolwentką biotechnologii naszej uczelni, dalszą naukę kontynuowała na studiach doktoranckich pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Świtońskiego. Praca dotyczyła ekspresji genów oraz zjawiska polarności w zarodkach bydła uzyskiwanych na drodze zapłodnienia pozaustrojowego (*in vitro*). W 2006 roku, po obronie doktoratu, rozpoczęła pracę jako *post doc* w The Wellcome Trust/Cancer Research UK, Gurdon Institute, Uniwersytet w Cambridge, gdzie prowadziła badania z zakresu embriologii doświadczalnej myszy. Od 2007 do kwietnia 2009 roku pracowała w The Babraham Institute, Cambridge w zespole dr Myriam Hemberger, będącym częścią grupy badawczej zajmującej się epigenetyką i biologią rozwoju prowadzoną przez prof. W. Reika (Uniwersytet w Cambridge). Badania dotyczyły immunologicznych interakcji między macicą a zarodkiem podczas implantacji, co stanowi wkład w prace z zakresu patologii ciąży człowieka. Dodatkowo uczestniczyła w projekcie zajmującym się epigenetyczną regulacją tworzenia zarodkowych linii komórkowych przez proces metylacji [współautorka pracy w *Nature Cell Biol.* 2008, 10 (11)]. We wrześniu 2009 roku dr Madeja została laureatką programu Homing/Powroty Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, mającego na celu wspieranie młodych badaczy, pragnących rozpocząć pracę naukową w Polsce po odbyciu długoterminowych staży zagranicznych. Od listopada 2009 dr Madeja ponownie została pracownikiem Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt, gdzie prowadzi badania nad identyfikacją markerów pluripotencji specyficznych dla przedimplantacyjnych zarodków bydła oraz zmierza do uzyskania stabilnych linii komórek macierzystych z zarodków tego gatunku. Dr Madeja jest również kierownikiem grantu badawczego przyznanego przez MNIŚZW na lata 2010–2013. Jej dorobek naukowy obejmuje 10 prac oryginalnych (między

innymi w „Nature Cell Biology”, „Proceedings of the National Academy of Sciences of USA” (PNAS) i „Journal of Immunology” o łącznym IF = 44,116. Suma cytowań wynosi 142, a współczynnik Hirsha H = 5. Jest miłośnikiem przyrody, gór i sportów zimowych, jej ogromną pasją jest narciarstwo zjazdowe (właśnie zdobywa pełne uprawnienia instruktora PZN).

Dr inż. Ewelina Warzych-Plejer jest absolwentką kierunku: biotechnologia naszej uczelni. Po zakończeniu studiów odbyła roczny staż naukowy w Szwajcarskim Federalnym Instytucie Technologicznym (ETH) w Zurychu, po czym wróciła do Poznania, aby rozpocząć studia doktoranckie w Katedrze Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt pod kierunkiem dr hab. Doroty Cieślak, prof. nadzw. Tytuł doktora nauk biologicznych uzyskała w 2007 roku na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. Od października 2007 roku dr Warzych-Plejer jest adiunktem w Katedrze Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt, gdzie głównie zajmuje się tematyką zapłodnienia *in vitro* u bydła, ze szczególnym naciskiem na metabolomikę oraz czynniki mające wpływ na jakość oocytów i zarodków pozyskiwanych w warunkach *in vitro*. Dr Warzych-Plejer jest laureatką Stypendium Miasta Poznania dla Młodych Badaczy z Poznańskiego Środowiska Naukowego (2007) oraz Stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej – Program START (2007–2008), a obecnie jest kierownikiem projektu badawczego przyznanego przez MNiSzW na lata 2010–2013. Jest współautorem dziewięciu prac oryginalnych (między innymi w „Proceedings of the National Academy of Sciences of USA” (PNAS), „Molecular Reproduction and Development i Theriogenology” o łącznym IF = 26,696 oraz jednej pracy przeglądowej. Łączna suma cytowań wynosi 159, a współczynnik H = 5. W bardzo rzadkich wolnych chwilach lubi przeczytać pasjonującą kryminał lub obejrzeć dobry film.

Dr inż. Damian Józefiak jest absolwentem Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt naszej uczelni. W 2004 roku, po zakończeniu długoterminowego stażu na Uniwersytecie w Aarhus w Danii, obronił pracę doktorską i rozpoczął pracę w Katedrze Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej. W 2005 roku otrzymał stypendium dla młodych naukowców Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (program START), a w 2006 nagrodę indywidualną Miasta Poznania. W tym czasie rozpoczął badania nad wykorzystaniem właściwości bakteriobójczych ekstraktów roślinnych w żywieniu drobiu w ramach 6 Programu Ramowego Unii Europejskiej REPLACE – FOOD-CT – 2004–2009 – 506487. W 2009 roku został koordynatorem projektu „Bakteriocyny – innowacyjne suplementy diet dla drobiu” w ramach Poddziałania 1.3.1 osi priorytetowej 1. Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, którego celem jest ograniczenie występowania mikroflory zoonotycznej, na przykład *Salmonella* sp. i *Campylobacter* sp., w układzie pokarmowym drobiu, a tym samym poprawa bezpieczeństwa łańcucha troficznego dzięki ograniczeniu kontaminacji pierwotnej. Dr inż. Damian Józefiak jest współautorem 32 rozpraw naukowych, w tym 19 z listy filadelfijskiej, o sumarycznym IF = 17,1; współczynnika H = 4 oraz 90 cytowaniach. Najlepsze czasopisma, w których opublikowano jego prace, to „Animal Feed Science and Technology”, „Poultry Science” i „British Poultry Science”. Dr inż. Damian Józefiak jest również współautorem dwóch zgłoszeń patentowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym oraz jednego wdrożenia prac B + R.

Dr Piotr Skórka jest absolwentem Uniwersytetu Jagiellońskiego, na którym uzyskał również stopień doktora biologii w 2008 roku. W latach 2008–2009 pracował w Instytucie Ochrony Przyrody PAN w Krakowie. Jesienią 2009 roku rozpoczął pracę jako adiunkt w nowo powstałym Instytucie Zoolo-

gii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Od 2011 roku jest na stażu naukowym – ponownie na Uniwersytecie Jagiellońskim. Dr Skórka spędził dzieciństwo na wsi, co miało ogromny wpływ na rozwój jego późniejszych zainteresowań badawczych, od wielu lat zafascynowany jest ornitologią, entomologią i ekologią. Większość jego prac dotyczy funkcjonowania populacji zwierząt w krajobrazach rolniczych i leśnych, zmieniających się pod wpływem przemian społeczno-gospodarczych oraz wpływu fragmentacji siedlisk na bogactwo gatunkowe różnych grup zwierząt i roślin. Dotychczas opublikował ponad 50 prac naukowych, z czego 36 w czasopismach indeksowanych (z IF). Dr Skórka jest dwukrotnym laureatem stypendium „Start” Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Podczas doktoratu brał udział w międzynarodowym projekcie badawczym „MacMan” finansowanym przez Komisję Europejską. Dotychczas był kierownikiem dwóch projektów badawczych MNiSzW oraz głównym wykonawcą w jednym projekcie. Otrzymał również grant finansowany przez miasto Poznań. Dorobek naukowy Dr Skórki obejmuje 36 publikacji z IF, sumaryczny IF = 62,689 (z notatką w Nature: 93.668), liczba cytowań = 165, a współczynnik Hirsha H = 9. Najlepsze czasopisma, w których opublikowano jego prace, to: „Proceedings of the Royal Society B”, „Journal of Biogeography”, „Biological Conservation”. W wolnych chwilach lubi czytać, spacerować, fotografować oraz słuchać muzyki. Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://skoras.p.republika.pl>

Zachęcamy nasze młode Koleżanki i Kolegów do pójścia w nasze ślady.

dr inż. Zofia Madeja

Fot. 2 x Piotr Pawlak

Piotr Skórka przesłał swoje zdjęcie osobno – chwilowo pracuje na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i nie mógł, niestety, dołączyć

Spotkania świąteczno-noworoczne

Wzorem ubiegłych lat zarówno przed, jak i po Świątach Bożego Narodzenia oraz w Nowym Roku odbyło się wiele spotkań pracowników i studentów naszej uczelni.

Tradycyjne spotkanie wigilijne, połączone z dzieleniem się opłatkiem oraz wspólnym śpiewaniem kolęd, zostało zorganizowane 20 grudnia w pięknej sali Kolegium Rungego. Dzień później w tym samym miejscu studenci Uniwersytetu Przyrodniczego przygotowali uroczystą wigilię bożonarodzeniową dla członków Konwentu Samorządu Studenckiego oraz zaproszo-

nych gości: władz rektorskich, dziekanów oraz pracowników administracji.

Już w Nowym Roku – 4 stycznia – również w Kolegium Rungego spotkaliśmy się na tradycyjnej, noworocznej lampce szampa, a 14 stycznia w Domu Studenckim przy ul. Dożynkowej 9G emerytowani pracownicy Uniwersytetu Przyrodniczego mogli obejrzeć świąteczny program artystyczny przygotowany przez Zespół Pieśni i Tańca „Łany” oraz „Łaniki”, podzielić się opłatkiem i złożyć najserdeczniejsze życzenia noworoczne. (es)

Fot. A.K. Dykczak, „Więści Akademickie”

Opłatek wigilijny dla pracowników administracji, Kolegium Rungego, 20 grudnia 2011

Fot. A.K. Dykczak, „Więści Akademickie”

Studencka wigilia, Kolegium Rungego, 21 grudnia 2011

Fot. Ewa Strycka

Spotkanie noworoczne z emerytowanymi pracownikami uczelni, ul. Dożynkowa, 4 stycznia 2012

Spółki akademickie typu *spin-off*: szanse i zagrożenia

Dnia 12 stycznia 2012 roku w ramach projektu „Open Code Transfer” na naszej uczelni odbyło się czwarte spotkanie otwarte dla pracowników naukowych, studentów, doktorantów i przedsiębiorców zainteresowanych tworzeniem firm technologicznych, zatytułowane: „Spółki akademickie typu *spin-off*: szanse i zagrożenia” w ramach cyklu „Konsultacje projektu Open Code Transfer”. Podobne spotkania odbyły się już na Politechnice Poznańskiej, Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza i Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu.

Powitania uczestników z ramienia Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu dokonał prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr hab. Jan Pikul, a projektu „Open Code Transfer” – dr Zbigniew Krzewiński.

Witający podkreślali, że utworzenie firmy technologicznej i osiągnięcie sukcesu na rynku to prawdziwe wyzwanie. Wspominali, że spółki technologiczne, które osiągnęły sukces, aby skutecznie wejść na rynek z nowym produktem technologicznym, musiały co najmniej kilkakrotnie ulepszać dotychczasowe procesy i działania. Nadmienili, że *spin-off* to przedsięwzięcie, które powstaje niejako przy okazji prac badawczych, ale aby osiągnąć sukces, wymaga wyodrębnienia i dobrego zarządzania.

Jest to problem ostatnio bardzo dyskutowany w kulisach akademickich, związany ze zmianami ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw obowiązujących od dnia 1 października 2011 roku.

Wizję funkcjonowania spółek *spin-off* na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (w świetle znowelizowanej ustawy) z uwzględnieniem potencjalnych korzyści dla udziałowców przedstawili: dr inż. Karol Wajszczuk, mgr Jacek Wawrzynowicz z Zakładu Organizacji i Zarządzania Przedsiębiorstwami Katedry Zarządzania i Prawa Wydziału Ekonomiczno-Społecznego oraz mgr inż. Edward Lorenz – reprezentujący inwestora.

Doktor inż. Karol Wajszczuk poruszył sprawę komercjalizacji wyników badań, przedstawił dylemat naukowców: czy pozostać przy pracy naukowej? Czy uczestniczyć w rozwoju i komercjalizacji pomysłu poza uczelnią? Odpowiadał na pytania: „Jaki wybrać model powołania spółki *spin-off*?”; „Kiedy zakładać spółkę *spin-off*?”; „Jakie są możliwe korzyści z założenia spółki dla uczelni, naukowców czy też inwestora zewnętrznego?”; „Jakie szanse utrzymania na rynku będzie miała taka spółka?”

O wizji powołania i funkcjonowania spółki *spin-off* na uczelni mówił mgr Jacek Wawrzynowicz. Przedstawił podstawy prawne, bariery w tworzeniu, model funkcjonowania spółek *spin-off*. Wspomniał o wniosku i decyzji o powołaniu tego rodzaju spółki. Z kolei potencjał korzyści dla udziałowców zarysował przedstawiciel inwestora mgr inż. Edward Lorenz.

Ciekawym, ciągle poruszonym zagadnieniem jest własność intelektualna. Tym razem o zabezpieczeniu praw własności intelektualnej i wnoszenie ich do spółek typu *spin-off* mówił Paweł Waszak – rzecznik patentowy naszej uczelni.

Każda spółka musi posiadać kapitał. Ciekawy temat: „Licencja czy aport – uwarunkowania formalne tworzenia spółek typu *spin-off* dla przedstawicieli nauki” poruszył dr Piotr Gabriel z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, a mecenas Paweł Łączkowski skupił się na możliwościach tworzenia różnego rodzaju spółek odpryskowych w świetle nowych przepisów znowelizowanej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

Wystąpienie jednego z uczestników konferencji, przedsiębiorcy, mgr inż. Edwarda Lorenza

Fot. Paweł Polcyn

W świetle nowych przepisów zakładanie spółek akademickich powinno być powierzone specjalistom ds. transferu lub komercjalizacji technologii. Jak sobie ma jednak poradzić naukowiec, jeżeli możliwości takiego wsparcia są ograniczone? Bardzo wielu pracowników naukowych wypracowało technologie, które (jako wynalazki lub *know-how*) są w stanie wspierać budowę takiej przewagi, wiele osób jest w stanie nawet poświęcić swój czas, aby taka spółka rozpoczęła skutecznie swoją działalność. Jakże powinny otrzymać wsparcie te osoby, aby procedury formalne były maksymalnie ułatwione i skomunikowane? Na te i inne problemy związane z własną spółką technologiczną odpowiada model „Open Code Transfer” – zestaw różnych ścieżek i sposobów transferu technologii wspierany przez aplikację internetową i mobilną – www.opencodetransfer.pl – eksperci projektu oraz osoby zainteresowane miały okazję zobaczyć pierwsze efekty i wziąć udział w testowaniu proponowanych rozwiązań oraz zgłaszaniu problemów, w których ten elastyczny zestaw rozwiązań i narzędzi może pomóc. Zapraszamy do przetestowania tej aplikacji.

dr inż. Urszula Mojsiej

Od redakcji

W następnym numerze „Więści Akademickich” zapoznamy Państwa z kolejnym artykułem o podobnej tematyce, zatytułowanym: „Wizja funkcjonowania spółek *spin-off* na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Potencjalne korzyści dla udziałowców”, której autorami są Karol Wajszczuk oraz Jacek Wawrzynowicz z Katedry Zarządzania i Prawa Wydziału Ekonomiczno-Społecznego naszej uczelni.

NOWY PROFESOR

W dniu 5 grudnia 2011 roku z rąk Prezydenta RP nominacje profesorskie odebrały zatrudnione na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu panie: dr hab. Eleonora Lampart-Szczapa, zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Biochemii i Analizy Żywności oraz dr hab. Renata Zawirska-Wojtasiak, zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Żywności Pochodzenia Roślinnego.

Eleonora Lampart-Szczapa

Pani prof. dr hab. Eleonora Lampart-Szczapa jest poznanianką. W Poznaniu się urodziła, uczyła, studiowała, do dziś mieszka i pracuje. Już od najmłodszych lat jej zdolności i zainteresowania wiązały się z naukami ścisłymi. Szkołę średnią (Technikum Chemiczne nr 2 w Poznaniu) ukończyła jako technik chemik-analityk. Następnie kontynuowała naukę na Wydziale Technologii Rolno-Spożywczej w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu, gdzie w 1970 roku uzyskała tytuł magistra inżyniera technologa żywności ze specjalizacją: technologia zbóż.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów przez dwa lata pracowała w Poznańskich Zakładach Koncentratów Spożywczych AMINO, gdzie zdobyła na studiach wiedzę praktycznie wykorzystywała w dziale głównego technologa. W 1972 roku powróciła na uczelnię, rozpoczynając stacjonarne studia doktoranckie na ówczesnym Wydziale Technologii Żywności i wraz z nimi swoją przygodę z nauką. Od grudnia 1977 roku jest zatrudniona na naszej uczelni; początkowo jako starszy asystent, a od 1979 roku jako adiunkt w ówczesnym Instytucie Podstaw Nauki o Żywności, przekształconym później w Katedrę Biochemii i Analizy Żywności. Od 2009 roku do chwili obecnej pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W tym samym roku objęła funkcję kierownika Katedry Biochemii i Analizy Żywności i jednocześnie Zakładu Biochemii, które nadal piastuje.

Zainteresowania i badania naukowe pani profesor koncentrowały się głównie na roślinnych źródłach białka, wśród których zasadniczą rolę w żywieniu ludzi i zwierząt odgrywają zboża i rośliny strączkowe. Z białkami zbóż wiązała się tematyka trzech kolejnych prac dyplomowych. Tematem maturальной pracy dyplomowej była „Analityczna ocena pieczywa”, praca magisterska dotyczyła zastosowania metod kolorymetrycznych do oznaczania zawartości azotu ogólnego w ziarnie pszenicy suszonym termicznie, a tematyka badawcza pracy doktorskiej związana była z interakcjami zachodzącymi między białkiem pszennym i sojowym. Promotorem pracy magisterskiej i doktorskiej (ukończonyj w 1977 roku) oraz, jak zawsze podkreśla, jej Mistrzem, był prof. dr hab. Mieczysław Jankiewicz. Na początku lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, po krótkim okresie badań nad kwasem pangamowym, znanym też jako wit. B₁₅, prof. dr hab. Eleonora Lampart-Szczapa wróciła do swoich wcześniejszych zainteresowań naukowych. Kontynuowała badania związane z białkami, głównie roślinnymi, zajmując się nasionami roślin strączkowych i oleistych, w tym szczególne miejsce zajął łubin, z którym związana jest większość jej badań naukowych. Jest wielką entuzjastką tej rośliny, a wyniki swoich badań wykorzystuje jako argumenty przekonujące o tym, że hodowane i uprawiane w naszym kraju nasiona niskoalkaloidowych odmian łubinu

są bardzo wartościowym, choć niestety zbyt mało docenianym surowcem spożywczym. Jak dotąd w Polsce w dziedzinie nauk o żywności i żywieniu badania nad łubinem w tak szerokim zakresie prowadzone są tylko na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu naszego uniwersytetu, a kieruje nimi prof. dr hab. Eleonora Lampart-Szczapa.

Panie profesor: Renata Zawirska-Wojtasiak (od prawej) i Eleonora Lampart-Szczapa

Fot. archiwum KBI/Ż

Rezultaty prac nad łubinem prowadzone pod kierunkiem pani profesor w istotnym stopniu poszerzyły zakres wiedzy na temat odżywczych, prozdrowotnych i funkcjonalnych właściwości jego nasion i niewątpliwie przyczyniły się do zwiększenia skali ich wykorzystywania do produkcji żywności. Bieżące badania nad ograniczeniem potencjalnego zagrożenia działaniem obecnych w nasionach alergenów winny przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa zdrowotnego spożywczych produktów łubinowych. Pani profesor jest niekwestionowanym krajowym i międzynarodowym autorytetem w dziedzinie badań nasion łubinu i ich zastosowań do celów spożywczych.

Wynikiem Jej badań była monografia *Łubin jako potencjalny surowiec białkowy w produkcji żywności*, która w 1999 roku jako rozprawa habilitacyjna była podstawą nadania jej stopnia doktora habilitowanego.

Profesor dr hab. Eleonora Lampart-Szczapa swoją wiedzę popularyzuje, publikując w czasopismach o uznanej randze i międzynarodowym zasięgu, nie wyłączając tych kierowanych do producentów żywności, oraz biorąc udział w naukowych konferencjach, sympozjach i seminariach. Jej dorobek naukowy jest obszerny i liczy w sumie 201 pozycji, w tym: 72 opublikowane prace twórcze, 21 prac oryginalnych opublikowanych w całości w materiałach konferencyjnych, autorstwo lub współautorstwo dziewięciu opracowań książkowych i skryptów, 12 artykułów naukowych i 72 komunikaty naukowe oraz liczne recenzje wydawnicze, wnioski o dofinansowanie badań, sprawozdania z grantów itp. Profesor Eleonora Lampart-Szczapa jest doświadczonym i aktywnym dydaktykiem. Prowadzi zajęcia na wszystkich stopniach kształcenia: inżynierskim, licencjackim, magisterskim i doktoranckim. Prowadzi wykłady i ćwiczenia dla studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z przedmiotów: biochemia, biochemia ogólna i żywności, funkcjonalność składników żywności, alergie i alergeny żywności. Wypromowała 16 magistrów, była promotorem trzech prac doktorskich, a obecnie pod jej naukową opieką wykonywana jest kolejna praca doktorska.

Jest członkiem organizacji, towarzystw naukowych, między innymi Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności, Polskiego Towarzystwa Nauk Żywnościowych oraz jest członkiem Rady Programowej Polskiego Towarzystwa Łubinowego. Za swoją wszechstronną działalność, a zwłaszcza za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej oraz dydaktycznej, była wielokrotnie wyróżniana przez JM rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a w 2004 roku otrzymała Srebrny Krzyż Zasługi.

Sylwetka prof. dr hab. Eleonory Lampart-Szczapy nie byłaby w pełni scharakteryzowana, gdyby nie wspomnieć o jej życiu prywatnym. Pani profesor, realizując swoją pasję naukową związaną z badaniami łubinu, potrafiła pogodzić role: naukowca, matki i żony. Dlatego do jej osiągnięć należy dodać wychowanie dwojga, dziś już dorosłych dzieci: syna – dr. med. Tomasza i córki – lek. med. Justyny Szczapy.

*Opracowali: uczniowie i współpracownicy
z Katedry Biochemii i Analizy Żywności*

Renata Zawirska-Wojtasiak

Urodziła się 26 września 1950 roku w Poznaniu, gdzie uczęszczała również do szkoły podstawowej i średniej. Studia wyższe podjęła w 1968 roku w Akademii Rolniczej w Poznaniu na Wydziale Technologii Rolno-Spożywczej. Ukończyła je w 1973 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera na podstawie pracy dyplomowej pt.: „Oznaczenie kwasów tłuszczowych w łoju wołowym i oleju pszenicy przy pomocy chromatografii gazowej”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Edwarda Kamińskiego. Pracę tę obroniła z wyróżnieniem. Pod tym samym kierownictwem w 1988 roku na Wydziale Technologii Żywności naszej uczelni uzyskała tytuł doktora nauk rolniczych na podstawie rozprawy pt.: „Wpływ suszenia marchwi i przechowywania suszu na właściwości sensoryczne i związki lotne, zapachowe oraz trwałość produktu”. W 2005 roku na tym samym wydziale otrzymała tytuł doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie technologii żywności i żywienia – technologii koncentratów spożywczych i chemii żywności na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt.: „Charakterystyka składu enancjomerów w wybranych aromatach pochodzenia naturalnego i jej wykorzystanie w kontroli autentyczności tych aromatów”. Wymieniona rozprawa została wyróżniona nagrodą JM rektora za najlepszą pracę habilitacyjną.

Pani prof. dr hab. Renata Zawirska-Wojtasiak poza pracą badawczą na naszej uczelni ma na swoim koncie staże krajowe i zagraniczne odbyte zarówno w Europie, jak i poza jej granicami (Zakład Koncentratów Spożywczych „Amino” w Poznaniu, Szwedzki Instytut Badań Żywności SIK w Geteborgu, Scottish Agriculture College, Auchincruive, UK, University of Rhode Island, USA).

Dorobek naukowy Pani Profesor znalazł odbicie w 57 opublikowanych pracach twórczych, w 11 pracach opublikowanych w całości w materiałach konferencyjnych, 70 komunikatach naukowych i wielu innych. Jest również autorem podręczników, skryptów i opracowań książkowych. Liczba cytowań publikacji wynosi 220, a indeks H = 7. Była kierownikiem czterech grantów badawczych, a w jedenastu – ich współwykonawcą. Tematyka jej prac badawczych skupiała się głównie około tematyki związków zapachowych żywności. Na podkreślenie zasługuje także jej współpraca z zakładami przemysłu spożywczego, głównie

w ocenie sensorycznej produktów oraz szkoleniu pracowników z zakresu podstaw analizy sensorycznej.

Działalność naukowa i dydaktyczna prof. dr hab. Renaty Zawirskiej-Wojtasiak została uhonorowana licznymi nagrodami i odznaczeniami, wśród których warto między innymi wymienić: Nagrodę Zespołową II stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Nagrodę Zespołową PAN, Nagrodę Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu za najlepszą pracę habilitacyjną w 2005 roku czy Złoty Krzyż Zasługi.

Wyrazem uznania środowiska akademickiego macierzystej uczelni dla jej dorobku naukowego, zdolności organizacyjnych, a także walorów osobowych było również powierzenie jej takich funkcji, jak członkostwo w Komisji Statutowej do opracowania propozycji nowego Statutu AR w Poznaniu (1991), członkostwo w Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów, Senackiej Komisji ds. Nauki, czy – obecnie – funkcji prodziekana ds. nauki.

Od 1989 roku Pani Profesor jest członkiem Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność” i przewodniczącą koła wydziałowego tego związku zawodowego.

Jako wieloletni przełożony i współpracownik prof. dr hab. Renaty Zawirskiej-Wojtasiak miałem okazję zaobserwować i docenić jej cechy charakteru i osobowości, które niewątpliwie zaowocowały w życiu zawodowym. Dała się poznać jako osoba niezwykle pracowita, sumienna, dobrze zorganizowana, konsekwentna, etyczna i bardzo skromna. Przeszła przez wszystkie szczeble pracy na uczelni, poczynając od stanowiska starszego technika (1974–1977), przez technologa (1977–1982), specjalistę nauk technicznych (1882–1997), adiunkta (1997–2005), adiunkta z habilitacją (2005–2009) i wreszcie profesora nadzwyczajnego (od 2009). Pełniąc różne funkcje organizacyjne, okazała się osobą z jednej strony wrażliwą społecznie, z drugiej jednak bezstronną, obiektywną i racjonalną w podejmowaniu decyzji. Bliższym współpracownikom wiadomo również, że poza uczelnią była i jest zaangażowana w różne formy pomocy dla osób potrzebujących.

Życzymy serdecznie Pani Profesor, aby nadal działała na chwałę naszej uczelni, pozwalając nam cieszyć się swoją obecnością w naszym gronie.

prof. dr hab. Erwin Wąsowicz

Feliks Wysocki

Feliks Wysocki urodził się w 1949 roku w miejscowości Murzynowo Leśne, w powiecie średzkim, w rodzinie nauczycielskiej. Dzieciństwo, w tym nauka w szkole podstawowej, związane były z pobytem w domu rodzinnym. Naukę kontynuował w Technikum Łączności w Poznaniu, a po jego ukończeniu i uzyskaniu świadectwa dojrzałości (w 1968 roku) w latach 1968–1973 studiował na Wydziale Ekonomiki Produkcji Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu, gdzie w 1973 roku uzyskał tytuł magistra ekonomii w zakresie ekonometrii. Bezpośrednio po studiach w 1973 roku podjął pracę w Instytucie Nauk Ekonomicznych, a następnie w Katedrze Ekono-

**Profesor
dr hab.
Feliks
Wysocki**

Fot. archiwum Feliksa Wysockiego

miki i Organizacji Rolnictwa na Wydziale Rolniczym w Akademii Rolniczej w Poznaniu. Stopień doktora nauk rolniczych nadała mu w 1981 roku Rada Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Optymalizacja procesu przemieszczania buraków cukrowych ze strefy surowcowej do cukrowni”, a stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii w 1998 roku Rada Wydziału Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Poznaniu na podstawie dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej pt.: „Metody statystycznej analizy wielowymiarowej w rozpoznawaniu typów struktury przestrzennej rolnictwa”. W sierpniu 2011 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora nauk ekonomicznych.

Feliks Wysocki od początku podjęcia pracy zawodowej w 1973 roku związał się z Akademią Rolniczą w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy), gdzie pracuje nieprzerwanie od 38 lat, zajmując kolejno stanowiska asystenta, starszego asystenta, adiunkta, profesora nadzwyczajnego (od 2000 roku). W okresie pracy zawodowej pełnił funkcje kierownicze na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu: w latach 1994–1997 funkcję kierownika Zakładu Zarządzania, a od 1997 roku kierownika Zakładu Ekonometrii, Finansów i Rachunkowości. Od 2007 roku łączy funkcję kierownika Katedry Finansów i Rachunkowości oraz kierownika Zakładu Metod Ilościowych i Finansów w tej Katedrze na utworzonym w 2007 roku Wydziale Ekonomiczno-Społecznym Uniwersy-

tetu Przyrodniczego w Poznaniu. Od 2007 roku pełni również funkcje kierownicze na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym, najpierw pełnomocnika dziekana ds. dydaktyki, a następnie w kadencjach 2007–2008 i 2008–2012 prodziekana ds. studiów.

Opublikowany dorobek naukowy prof. Feliksa Wysockiego obejmuje ogółem 233 pozycje, z czego 163 stanowią oryginalne prace twórcze, 11 monografii i pięć podręczników.

W latach pracy naukowej zainteresowania badawcze prof. Feliksa Wysockiego koncentrowały się na ośmiu grupach tematycznych:

- Zastosowania metod taksonomicznych i ekonometrycznych w programowaniu i prognozowaniu rozwoju zapleczka technicznego i zapotrzebowania na energię elektryczną w rolnictwie.
- Zastosowanie metod optymalizacyjnych w planowaniu kampanii cukrowniczej.
- Badania efektywności gospodarowania w indywidualnych gospodarstwach rolnych o różnej strukturze produkcji.
- Metody taksonomiczne i ich zastosowania w analizach typologicznych.
- Regionalne zróżnicowanie gospodarki żywnościowej i obszarów wiejskich.
- Budowa strategii i programów rozwoju regionalnego rolnictwa i obszarów wiejskich.
- Badania popytu konsumpcyjnego ludności w Polsce (analiza ekonometryczna).
- Badania aktywności ekonomicznej ludności wiejskiej w Polsce.

Zapoczątkowane w połowie lat osiemdziesiątych XX wieku badania nad efektywnością gospodarowania prof. Feliks Wysocki rozwijał w kierunku metodologii wyodrębniania i identyfikacji typów ekonomicznych w gospodarce żywnościowej, a zwłaszcza w ekonomii rolnictwa i obszarów wiejskich. Od początku lat dziewięćdziesiątych swój wysiłek badawczy koncentrował na wypracowaniu podejścia do tego zagadnienia za pomocą metod taksonomicznych i – szerzej – metod statystycznej analizy wielowymiarowej.

Podsumowaniem pierwszego etapu badań w zakresie metodologii wyodrębniania i identyfikacji typów ekonomicznych w rolnictwie była rozprawa habilitacyjna pt. „Metody statystycznej analizy wielowymiarowej w rozpoznawaniu typów struktury przestrzennej rolnictwa” (1996), w której na podstawie zdobytych dotychczas doświadczeń zaproponował procedurę rozpoznawania typów z wykorzystaniem metod statystycznej analizy wielowymiarowej.

Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego kontynuował badania zastosowań metod taksonomicznych w analizach typologicznych. W tym okresie wysiłek badawczy nakierował przede wszystkim na wypracowanie procedur rozpoznawania typów rozwojowych obiektów społeczno-gospodarczych. Charakter pionierski miały badania dotyczące możliwości wykorzystania w procesie tworzenia cechy syntetycznej teorii zbiorów rozmytych, analitycznego procesu hierarchicznego (AHP) oraz mediany przestrzennej Webera. Analizy wykazały, że metody rozmyte (TOPSIS), dzięki obliczaniu

odległości każdego ocenianego obiektu od wzorca i antywzorca rozwoju, zamianie wartości cech porządkowych na liczby rozmyte (wzmocnienie skali) i zastosowaniu wag zróżnicowanych dla cech (wyprowadzonych z AHP), poprawniej identyfikują typy rozwojowe badanych obiektów, aniżeli metody klasyczne. Efektem całokształtu badań w zakresie metod taksonomicznych i ich zastosowań w zagadnieniach rozpoznawania typów struktury i typów rozwojowych jest obszerna monografia pt.: *Metody taksonomiczne w rozpoznawaniu typów ekonomicznych rolnictwa i obszarów wiejskich* (2010),

Ważnym problemem badawczym prof. Feliksa Wysockiego były analizy popytu konsumpcyjnego, zwłaszcza na artykuły żywnościowe, którymi zajmował się po roku 2000 w ramach projektu badawczego KBN pt. „Zróżnicowanie regionalne i prognozy przemian gospodarki żywnościowej w Polsce w aspekcie integracji z Unią Europejską” (2001–2002). Za ważne osiągnięcie tych badań, opartych na danych pierwotnych – mikroekonomicznych pochodzących z badań budżetów gospodarstw domowych prowadzonych przez GUS w Polsce (próba roczna liczy ponad 30 000 zbadanych gospodarstw domowych) – uznaje poddanie analizie tych dużych zbiorów danych za pomocą oszacowanych modeli ekonometrycznych popytu i na tej podstawie wyznaczanie współczynników elastyczności dochodowych popytu i preferencji konsumpcyjnych gospodarstw domowych w Polsce.

W ostatnich latach prof. Feliks Wysocki podjął badania dotyczące aktywności ekonomicznej ludności wiejskiej w Polsce, które kontynuuje w ramach projektu badawczego własnego Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pt.: „Determinanty aktywności ekonomicznej ludności wiejskiej w Polsce. Możliwości pozyskiwania pozarolniczych źródeł dochodów” (2009–2012). Badania opierają się między innymi na danych pochodzących z Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL)

Profesor Feliks Wysocki ma znaczące osiągnięcia w kształceniu kadr naukowych. Był promotorem dziewięciu ukończonych i pomyślnie obronionych prac doktorskich, a dwie osoby wykonują pod jego kierunkiem kolejne prace doktorskie, był recenzentem dziewięciu rozpraw doktorskich dla Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (SGGW) w Warszawie, Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu oraz Akademii Rolniczej w Poznaniu i w Krakowie. Wykonał recenzje wydawnicze rozpraw habilitacyjnych dla Wydawnictwa SGGW w Warszawie oraz Wydawnictwa Difin. Wielokrotnie był członkiem i przewodniczącym komisji ds. przewodu doktorskiego oraz egzaminatorem w trakcie egzaminów doktorskich. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego wykonał około 350 recenzji artykułów i cztery recenzje książek. Za osiągnięcia naukowe i swoje zaangażowanie w kształcenie kadry naukowej był wielokrotnie nagradzany nagrodą rektora AR/UP w Poznaniu.

Dorobek dydaktyczny prof. Feliksa Wysockiego jest również bardzo znaczący. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego prowadził zajęcia z przedmiotów: statystyka opisowa, ekonometria, prognozowanie i symulacja. Jest współautorem pięciu podręczników, w tym klasycznego podręcznika do statystyki opisowej pt.: *Statystyka opisowa* z J. Lirą (2005). Szczególną formą aktywności dydaktycznej prof. Feliksa Wysockiego było opracowanie koncepcji, planów i programów studiów związanych z kształceniem ekonomicznym w Akademii Rolniczej/na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Opracowania dotyczyły zwłaszcza kierunku studiów: ekonomia, specjalność: ekonomika gospodarki żywnościowej; kierunku: finanse i rachunkowość prowadzonych na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym. Profesor Feliks Wysocki pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji kierowniczych na rzecz dydaktyki. Obecnie jest prodzieka-

nem ds. studiów na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (od 2007). Był członkiem kilku komisji Senatu Akademii Rolniczej w Poznaniu. Jest przewodniczącym Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej na macierzystym wydziale, a także przygotowuje i prowadzi spotkania Drzwi Otwarte dla kandydatów na studia, nieprzerwanie od 1993 roku. Za swoje zaangażowanie w działalność dydaktyczną był wielokrotnie nagradzany nagrodą rektora Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Profesor Feliks Wysocki ma znaczące osiągnięcia w zakresie opracowań, prac projektowych, ekspertyz wykonanych w ramach współpracy z krajową praktyką gospodarczą. Prace naukowo-badawcze, które znalazły zastosowanie w praktyce, były przygotowywane we współpracy między innymi z Rządowym Centrum Studiów Strategicznych, Biurem Rozwoju Regionalnego w Poznaniu, Akademią Ekonomiczną w Poznaniu, Urzędem Marszałkowskim Województwa Wielkopolskiego, Oddziałem Regionalnym PKO BP w Poznaniu, Ministerstwem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w Warszawie, Ministerstwem Energetyki i Energii Atomowej w Warszawie, Instytutem Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie, Fundacją Programów Pomocy dla Rolnictwa, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa w Poznaniu, Urzędem Statystycznym w Poznaniu, Stowarzyszeniem Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu, a także we współpracy z niektórymi katedrami SGGW i AR w Krakowie oraz na zlecenie rektora macierzystej uczelni. Efektem współpracy z instytucjami i organizacjami było między innymi opracowanie: *Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego* oraz *Strategia rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich w Wielkopolsce*, które zostały wysoko ocenione, przyjęte przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego i stanowią najważniejsze dokumenty programowe rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich na terenie województwa wielkopolskiego do 2030 roku; *Strategia działania Oddziału Regionalnego PKO BP w Poznaniu w zakresie finansowania przedsięwzięć związanych z gospodarką rolną*, która była podstawą programowania rozbudowy sieci bankowej na obszarze działania banku; koncepcji kierunków rozwoju rolnictwa w ujęciu regionalnym w Polsce oraz określenia priorytetów w modernizacji polskiego rolnictwa przed przystąpieniem Polski do UE, które stanowiły materiał analityczny przekazany stronie polskiej do negocjacji dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej.

Profesor jest członkiem towarzystw naukowych. Od 2007 roku pełni funkcję skarbnika w Stowarzyszeniu Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu (SERiA), czołowej organizacji wymiany myśli naukowej z ekonomii rolnictwa i obszarów wiejskich w Polsce. Jako członek Zarządu SERiA był współorganizatorem sześciu międzynarodowych kongresów tego stowarzyszenia. Jest członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma „Zagadnienia Doradztwa Rolniczego”.

Profesor Feliks Wysocki współpracował z uczelniami, instytucjami i organizacjami zagranicznymi, szczególnie z Francji i Rosji. W 1980 roku odbył staż naukowy w Institut Nationale Agronomique w Paryżu i wizyty studyjne w cukrowniach regionu Normandii. W latach 1989–1990 odbywał konsultacje dotyczące metod rozpoznawania typów struktur gospodarczych w rolnictwie z naukowcami reprezentującymi Akademię Rolniczą w Moskwie. W 1996 roku nawiązał współpracę z Wyższą Szkołą Rolniczą w Rennes, gdzie z prof. Ch. Mouchet przygotowywał projekty studiów systemów produkcji rolniczej i zarządzania finansami przedsiębiorstw. W zakresie stosowania metod statystycznej analizy wielowymiarowej współpracował z najwyższymi autorytetami, profesorami uczelni francuskich, między innymi byli to: J. Pages, L. Lebart.

prof. dr hab. Feliks Wysocki

Kolejna debata oksfordzka w Poznaniu

Począwszy od roku 2004, na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (dawniej: Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego) przeprowadzane są oksfordzkie debaty studenckie. Biorą w nich udział studenci kończący już studia, a debata wieńczy zajęcia z przedmiotu: dialog i negocjacje, które przez wiele lat prowadził dyrektor Piotr Grygier.

Przez minione lata przewinęło się już wiele tematów, a kolejne roczniki studentów wzbogacały swoje umiejętności z zakresu retoryki. W 2004 roku dyskutowano nad tematem „Kształcenie leśników dla Europy – czy istnieje potrzeba zmian w programie studiów leśnych AR w Poznaniu?” Była to ciekawa debata, bo mówcy, w obecności wykładowców, wspinali się na najwyższy poziom szermierki słownej, by powiedzieć, co myślą o poziomie kształcenia, a jednocześnie nie urazić nikogo z obecnych wykładowców.

Kolejne tematy debat to: „Czy warto studiować leśnictwo? Perspektywy zawodowe wykształconych Europejczyków”; „Praca w Polsce czy zagranicą?” – bezpośrednio związane z wejściem Polski do Unii Europejskiej. Później dyskutowano na temat, czy „tradycje rodzinne w zawodzie leśnika są ograniczeniem rozwoju zawodowego?”; „Etat czy własna firma?”; „Lasy – prywatne czy państwowe?”

W tym roku akademickim przekroczono kolejne wyzwanie i do debaty w dniu 7 grudnia 2011 roku stanęły dwa Wydziały: Leśny i Technologii Drewna, a połączyła ich dyskusja nad zagadnieniem – co jest lepsze: „Studia leśne, studia drzewne czy studia leśno-drzewne?” Leśnicy, będący stroną propozycji, proponowali połączyć oba kierunki, co pozwalałoby absolwentom poszerzyć wiedzę i w ten sposób zwiększyć możliwości znalezienia pracy. Twierdzili ponadto, że brakuje wiedzy o drugim, pokrewnym kierunku i właśnie stworzenie makrokierunku wypełniałoby tę lukę. Swoje argumenty podpierali doświadczeniami płynącymi z zagranicy, gdzie studia są wspólne.

Drzewiarze, jako strona opozycji, sprzeciwiali się, argumentując, że studia dzięki coraz większej specjalizacji zbyt się różnią między sobą, że dwustopniowy proces kształcenia umożliwia studiowanie drugiego kierunku, że w gruncie rzeczy drzewo i drewno to duża różnica. Przestrzegali też przed niebezpieczeństwem wprowadzenia „zasady grabi”, według której każdy dziekan, czy to leśnik, czy to drzewiarz, będzie dbał bardziej o interesy swojego kierunku.

Uczestnicy debaty wraz z prorektorem ds. studiów Moniką Kozłowską oraz dziekanami: Romanem Gornowiczem (Wydział Leśny) i Ryszardem Guzendą (Wydział Technologii Drewna)

Kluczowym momentem debaty było głosowanie, które według tradycji odbywa się poprzez zajęcie miejsca w odpowiedniej części sali. Wygrała opozycja, za której argumentami opowiedziało się 98 osób, wobec 26 popierających stronę propozycji.

Trudno jednoznacznie stwierdzić, czy o tej proporcji głosowania zadecydowały tylko argumenty, czy też na wynik wpływ miało wewnętrzne przekonanie uczestników debaty. Z doświadczenia wiemy, że nie zawsze udaje się te dwie sprawy rozgraniczyć. Najważniejsze było to, że studenci wzięli udział w dyskusji i musieli zająć stanowisko. Na pewno wartością tegorocznej debaty było spotkanie dwóch wydziałów, a obecność niemal pełnej reprezentacji dziekanów, a także prorektora ds. studiów – prof. dr hab. Moniki Kozłowskiej, dodatkowo podkreśliła rangę. Ważne jest, że dzięki tego typu nieformalnym kontaktom studentów leśnictwa i drzewnictwa została przekroczone pewna bariera, dzięki czemu nasi absolwenci będą w przyszłości lepiej rozumieli partnera zawodowego.

Na zakończenie trzeba wspomnieć, że mówcami ze strony studentów byli leśnicy: Elżbieta Pastwik, Anna Sarzyńska, Katarzyna Pietrusiak, Łukasz Stanaszek oraz drzewiarze: Mateusz Potocki, Adam Wachowiak, Janusz Kroll. Duży wysiłek w przeprowadzeniu debaty, co należy szczególnie podkreślić, włożył Łukasz Maszota, który pełnił jednocześnie funkcję marszałka.

dr inż. Władysław Kusiak

„...Kluczowym momentem debaty było głosowanie, które według tradycji odbywa się poprzez zajęcie miejsca w odpowiedniej części sali...”

Nowości z uczelnianego wydawnictwa (1)

Książka o drzewach i krzewach Ogrodu Dendrologicznego Uniwersytetu Przyrodniczego jest uwieńczeniem 20-letniej pracy autorów nad przystosowaniem tego obiektu do spełniania funkcji naukowo-dydaktycznych i nadaniem mu własnej specyfiki, istotnej z punktu widzenia roli, jaką miał ogrywać w sieci ogrodów botanicznych w Polsce. Wydanie tej książki poprzedziły żmudne starania o trwałe uregulowanie statusu Ogrodu, zabezpieczenia finansowe jego działalności oraz o zapewnienie mu nowoczesnego poziomu merytorycznego, głównie przez tworzenie unikatowych, nieistniejących w kraju i rzadkich w Europie kolekcji roślinnych, ważnych dla nauki i edukacji przyrodniczej. Autorzy doprowadzili Ogród Dendrologiczny do stanu, jakiego nigdy wcześniej nie osiągnięto w jego blisko 90-letniej historii. Kolekcje liczą ponad 1000 gatunków, w tym prawie wszystkie drzewa i krzewy Polski, z narodową kolekcją rodzaju *Rubus*. Ogród jest dziś ważną i wysoko ocenianą placówką dydaktyczną w Poznaniu, komplementarną z Ogirodem Botanicznym UAM.

Ta niezwykle ciekawa pozycja wydawnicza zasadniczo różni się od dotychczasowych, tradycyjnych monografii ogrodów botanicznych, okolicznościowych albumów czy przewodników po arboretach. Intencją autorów było połączenie opisu Ogrodu (historia, warunki przyrodnicze, cele i zadania, dorobek naukowy i dydaktyczny, przegląd kolekcji) z oryginalnym kompendium dendrologicznym w formie skondensowanych, najważniejszych informacji o uprawianych w nim gatunkach (systematyka, morfologia, zasięgi, warunki naturalnego występowania, wyniki introdukcji). Dla gatunków rzadko uprawianych w Polsce podano często nowe wiadomości o przebiegu ich aklimatyzacji w poznańskim Ogrórze Dendrologicznym. Całość została zilustrowana bardzo dobrymi technicznie, barwnymi zdjęciami drzew i krzewów, dobranymi w taki sposób, by pozwalały czytelnikom dostrzec najbardziej charakterystyczne cechy opisywanych gatunków.

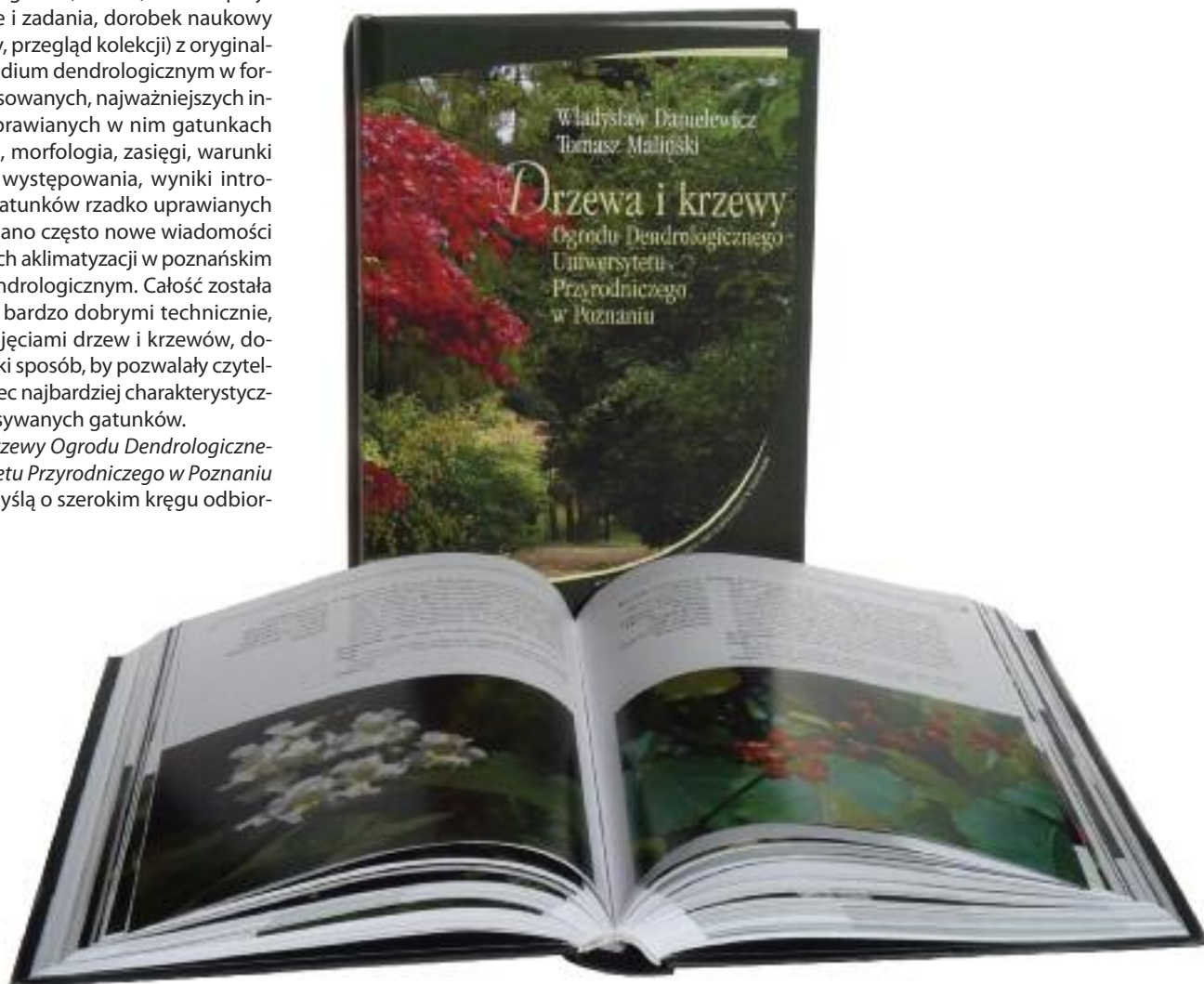
Drzewa i krzewy Ogrodu Dendrologicznego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu napisano z myślą o szerokim kręgu odbior-

ców. Książka jest wprawdzie adresowana przede wszystkim do studentów poznańskich uczelni, na których wykłada się drzewoznawstwo, ale powinna trafić także do wielu innych miłośników drzew i krzewów, nie tylko z Poznania i Wielkopolski. Do jej lektury zachęca wyjątkowo staranna, ciekawa i umiejętnie skonstruowana albumowa oprawa edytorska – bardzo czytelny podział treści, wręcz artystycznie skomponowane ilustracje i pięknie zaprojektowana okładka.

Książka Władysława Danielewicz i Tomasza Malińskiego jest nowością na rynku wydawniczym, od dawna oczekiwaną w akademickim środowisku Poznania. Wśród dotychczasowych czytelników spotkała się z bardzo pozytywną oceną, a nawet z entuzjazmem – między innymi u studentów leśnictwa, ogrodnictwa i biologii oraz u osób zawodowo związanych z tematyką kolekcji dendrologicznych.

Na podstawie materiałów dostarczonych do redakcji opracowała Anna Zielińska-Krybus

Tę pięknie opracowaną książkę prezentujemy na czwartej stronie okładki (przypr. red.).

XV POZNAŃSKI FESTIWAL

27 marca 2012 roku

W dniach 27-29 marca 2012 roku zapraszamy Państwa na jubileuszową XV edycję Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki. **Na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu Festiwal** odbędzie się we **wtorek, 27 marca 2012 roku**.

Zaprezentujemy 83 imprezy popularyzujące naukę, przygotowane przez kilkudziesięciu pracowników nauki i studentów.

Imprezy festiwalowe odbędą się w tym roku w 11 miejscach. Inauguracja festiwalu, pięć wykładów, podobnie jak imprezy Uniwersytetu Medycznego i Akademii Muzycznej, odbędą się w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, ul. Przybyszewskiego 37.

Na terenie naszej uczelni będziemy mogli wysłuchać wykładów, prezentacji, zobaczyć dwa filmy oraz wziąć udział w warsztatach w: nowym budynku **Biocentrum**, ul. Dojazd 11, budynku **Instytutu Inżynierii Rolniczej**, ul. Wojska Polskiego 50, budynku **Wydziału Technologii Drewna**, ul. Wojska Polskiego 38/42; **Kolegium Gawęckiego**, ul. Wołyńska 33; **Ogrodzie Dendrologicznym**, ul. Wojska Polskiego 71D; w budynku **Katedry Chemii**, ul. Wojska Polskiego 75, budynku **Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska**, ul. Piątkowska 94 E; **Pilotowej Stacji Biotechnologii**, ul. Wojska Polskiego 48; **Kolegium Cieszkowskich**, ul. Wojska Polskiego 71 C; Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28.

UCZELNIANE DNI FESTIWALOWE

- **27 MARCA** /Akademia Muzyczna im. Jana Paderewskiego, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego, **Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu** i Polska Akademia Nauk
- **28 MARCA**/Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu
- **29 MARCA**/Politechnika Poznańska, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego.

PROGRAM

UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

BIOCENTRUM, UL. DOJAZD 11

- 10.30-11.00
SEKRETY ROZWOJU SERCA SSAKÓW
(WYKŁAD)
Prof. dr hab. Hanna Jackowiak
**Zakład Histologii i Embriologii, Instytut Zoologii
Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
Sala A1**
- 11.00-11.30
BIOTECHNOLOGIA W POSTĘPIE HODOWLANYM
(WYKŁAD)
Prof. dr hab. Zbigniew Broda, Dr Sylwia Mikołajczyk
**Katedra Genetyki i Hodowli Roślin
Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii
Sala A1**
- 11.30-13.00
BAJKAŁ I BURIACJA
(POKAZ FILMU POŁĄCZONY Z DYSKUSJĄ)

prof. dr hab. Michał Sznajder
**Katedra Rynku i Marketingu
Wydział Ekonomiczno-Społeczny
Sala A1**

- 10.00-16.00
Wystawa z przewodnikiem
11.30-12.30
13.00-14.00
FASCYNUJĄCY ŚWIAT NACZYŃ KRWIONOŚNYCH
(WYSTAWA)
Prof. dr hab. Szymon Godynicki,
Prof. dr hab. Hanna Jackowiak
**Zakład Histologii i Embriologii,
Instytut Zoologii Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
Hol**
- 13.00-14.30
GWINEA SKRYWANĄ KAMERĄ/ SUSULANDIA
(POKAZ FILMU POŁĄCZONY Z DYSKUSJĄ)
prof. dr hab. Michał Sznajder
**Katedra Rynku i Marketingu
Wydział Ekonomiczno-Społeczny
Sala A1**
- 14.30-15.00
**CLOUDED BOA – BOA DUSICIEL, MYŚLIWY ZNAD
WIELKICH RZEK**
(WYKŁAD)
mgr Przemysław Szwajkowski
**Zakład Agroturystyki, Katedra Hodowli Drobiu
Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
Sala A1**

CAŁKIEM NIEBOLESNE ZDERZENIE Z NAUKĄ – BIOTECHNOLOGIA POD LUPĄ (STOISKA INTERAKTYWNE)

- 10.00-15.00
**MIKROBIOLOGIA NA TALERZU- CZYLI CO ŻYJE
W NASZYM JEDZENIU?**
Joanna Basiński, inż. Urszula Czebreszuk,
Małgorzata Futyma, Paulina Patalas, Kamil Tomaszewski
**Sekcja medyczna mAb Koła Naukowego Studentów
Biotechnologii „Operon”
Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii
Hol**
- 10.00-15.00
NA TROPIE...
inż. Ewa Bauman, inż. Jagoda Czarnecka,
inż. Sylwia Głazowska, Paulina Patalas
**Sekcja medyczna mAb Koła Naukowego Studentów
Biotechnologii „Operon”
Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii
Hol**
- 10.00-15.00
PODWÓJNĄ NICIĄ PISANE
inż. Anna Bartkowiak, Marta Cieślak, Kacper Nowacki,
inż. Anna Stroynowska
**Sekcja medyczna mAb Koła Naukowego Studentów
Biotechnologii „Operon”**

NAUKI I SZTUKI

Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Hol

□ 10.00-15.00

NIE TAKI WIRUS STRASZNY, JAK GO MALUJĄ – A MOŻE JEDNAK?

inż. Michał Lach, inż. Magdalena Giertych,
inż. Leszek Broniarek

Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „Operon”

Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Hol

□ 10.00-15.00

MALOWANIE BAKTERIAMI – POZNAJ ARTYSTYCZNĄ DUSZĘ BIOTECHNOLOGA

Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „Operon”

Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Hol

□ 10.00-15.00

GRONOWE TRUNKI I ICH TWÓRCY – WSZYSTKO O DROŹDZACH

inż. Mateusz Hoppe, inż. Jakub Buda, inż. Agata Stachowiak,
inż. Daria Szurkowska, Adrian Grzemski

Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „Operon”

Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Hol

□ 10.00-15.00

ALGI – WODNE MIKROFABRYKI

inż. Grzegorz Kierzenka, inż. Filip Wolski,
inż. Leszek Broniarek

Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „Operon”

Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Hol

□ 10.00-15.00

NASZĄ PASJĄ JEST NAUKA! – DZIAŁACZE KOŁA NAUKOWEGO TECHNOLOGÓW ŻYWNOSCI

inż. Dorota Kaczmarek, Kaja Pest, Jakub Pińczak,
Marianna Raczyk

Koło Naukowe Technologów Żywności

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu

Hol

□ 10.00-15.00

CIEKAWOSTKI ŻYWNOSCIOWE (SESJA POSTEROWA)

mgr Przemysław Kowalczewski, inż. Przemysław Gumper,
Marianna Raczyk

Koło Naukowe Technologów Żywności

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu Hol

BUDYNEK

INSTYTUTU INŻYNIERII ROLNICZEJ,

UL. WOJSKA POLSKIEGO 50

SESJA POPULARNO – NAUKOWA NT. „OD ROLNIKA DO AGROENERGETYKA”

Jednym z najszybciej rozwijających się źródeł energii odnawialnej w Polsce jest biomasa.

Znaczenia produkcji roślinnej do celów produkcji energii odnawialnej.

□ 10.00-10.20

CZY KAŻDY ROLNIK MOŻE POSIADAĆ BIOGAZOWNIĘ? (WYKŁAD)

Dr hab. Jacek Dach

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

□ 10.20-10.40

PODSTAWY PRAWIDŁOWEGO DZIAŁANIA BIOGAZOWNI

(WYKŁAD)

Dr inż. Krzysztof Pilarski

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

□ 10.40-11.00

BRYKIETY, CZYLI WALKA O OGIEN

(WYKŁAD)

Dr inż. Andrzej Fiszer

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

□ 11.20-11.40

BURAK NIE TYLKO SŁODKI, ALE I ENERGETYCZNY

(WYKŁAD)

Mgr inż. Natalia Mioduszewska, Jacek Przybył, prof. nadzw.

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

□ 11.40-12.00

OD ROLNIKA DO AEROENERGETYKA

(WYKŁAD)

Dr inż. Katarzyna Panasewicz

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

SESJA POPULARNO – NAUKOWA NT.

„ROBOTY I SZTUCZNA INTELIGENCJA”

Możliwości zastosowania sztucznych sieci neuronowych oraz analizy obrazu, a także najnowszych technologii informacyjnych.

□ 12.30-12.50

CZEGO NIE ZOBACZY ROBOT?

(WYKŁAD)

dr inż. Krzysztof Nowakowski

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

□ 12.50-13.10

SZPIEDZY I ZŁODZIEJE, CZYLI CODZIENNOŚĆ

INTERNETU

(WYKŁAD)

Dr inż. Robert Jacek Tomczak

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

□ 13.10-13.30

SZTUCZNA INTELIGENCJA – FAKTY I MITY

(WYKŁAD)

Dr inż. Sebastian Kujawa

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

XIV POZNAŃSKI FESTIWAL

27 MARCA 2012

□ 13.30-14.00

ROBOT W PRZECHOWALNI

(WYKŁAD)

Dr inż. Krzysztof Koszela

Instytut Inżynierii Rolniczej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

Sala A-100

BUDYNEK

**WYDZIAŁU TECHNOLOGII DREWNA,
UL. WOJSKA POLSKIEGO 38/42**

□ 9: 00-9: 45

USZLACHTNIANIE POWIERZCHNI TWORZYW DRZEWNYCH METODĄ HOT COATING[®]

(WYKŁAD)

dr inż. Tomasz Krystofiak, dr inż. Barbara Lis,

prof. dr hab. Stanisław Proszyk

Katedra Klejenia i Uszlachetniania Drewna

Wydział Technologii Drewna

Sala F

□ 10.00-11.00

EKOLOGICZNE MATERIAŁY PODŁOGOWE, KONSTRUKCJA I TECHNOLOGIA

(WYKŁAD)

prof. dr hab. Ginter J. Hruzik, dr inż. Wiktor Gotych,

dr inż. Marek Wieruszewski

Katedra Mechanicznej Technologii Drewna

Wydział Technologii Drewna

Sala 430

□ 11.00-12.00

ODKRYWANIE TAJEMNIC DREWNA

(WARSZTATY)

dr inż. Edward Roszyk, dr inż. Agnieszka Marcinkowska

Katedra Nauki o Drewnie

Wydział Technologii Drewna

Sala nr 217

Hala nr 6

□ 12.00-13.00

MATERIAŁY DREWNOPOCHODNE WOKÓŁ NAS

(WARSZTATY)

dr Dorota Dziurka, dr inż. Dorota Dukarska,

dr inż. Radosław Mirski, dr inż. Adam Derkowski,

dr inż. Rafał Czarnecki

Katedra Tworzyw Drzewnych

Wydział Technologii Drewna

Hala nr 8

**KOLEGIUM GAWĘCKIEGO,
UL. WOŁYŃSKA 33**

□ 10.00-10.45

ZWIERZĘ Z PROBÓWKI – CZY TO MOŻLIWE?

(WYKŁAD)

prof. dr hab. Dorota Cieślak, dr Jarosław Sosnowski,

mgr Maciej Orsztynowicz, mgr Kamila Polley,

Alicja Leszczyńska, Monika Jankowska

Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

Sala wykładowa

□ 11.00-11.45

KROWA JAKO BIOREAKTOR

(WYKŁAD)

dr hab. Adam Cieślak, prof.

dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel,

dr Emilia Pers-Kamczyc, mgr Paweł Zmora,

mgr Agnieszka Nowak, mgr Joanna Szczechowiak,

Marta Cieślak, Marcin Szymczak, Jakub Kuczyński

RUMEN PULS, Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki

Paszowej; Koło Naukowe Zootechników i Biologów,

Sekcja Żywienia Zwierząt Przeżuwających

i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego

Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

Sala wykładowa

□ 11.00-12.30

(gr. I)

□ 13.00-14.30

(gr. II)

ZWIERZĘ Z PROBÓWKI – CZY TO MOŻLIWE?

(WARSZTATY)

prof. dr hab. Dorota Cieślak, dr Jarosław Sosnowski,

mgr Maciej Orsztynowicz, mgr Kamila Polley,

Alicja Leszczyńska, Monika Jankowska

Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

Laboratorium 08

□ 12: 00-12: 45

(gr. I)

□ 12: 45-13: 30

(gr. II)

KROWA JAKO BIOREAKTOR

(WARSZTATY)

dr hab. Adam Cieślak,

prof. dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel,

dr Emilia Pers-Kamczyc, mgr Paweł Zmora,

mgr Agnieszka Nowak, mgr Joanna Szczechowiak,

Marta Cieślak, Marcin Szymczak, Jakub Kuczyński

RUMEN PULS, Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki

Paszowej; Koło Naukowe Zootechników i Biologów,

Sekcja Żywienia Zwierząt Przeżuwających

i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego

Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

Laboratorium chemiczne

**OGRÓD DENDROLOGICZNY
UNIwersytetu Przyrodniczego
W POZNANIU**

UL. WOJSKA POLSKIEGO 71D

□ 10.00-11.30

□ 12.00-13.30

□ 14.00-15.30

JAK LEŚNICY MIERZĄ PRZESTRZEŃ?

(WARSZTATY)

dr hab. Jaszczak Roman prof. dr inż. Strzebiński Paweł,

dr inż. Węgiel Andrzej, Sułkowski Sławomir,

Kondracki Kamil

Katedra Urządzania Lasu, Wydział Leśny

Pracownia SIP i Fotogrametrii

NAUKI I SZTUKI

BUDYNEK WYDZIAŁU MELIORACJI I INŻYNIERII ŚRODOWISKA, UL. PIĄTKOWSKA 94E

- 11.00-11.30
DLACZEGO WARTO WYKORZYSTYWAĆ BIOMASĘ?
(WYKŁAD)
dr Sławomir Szałata
Katedra Gleboznawstwa i Rekultywacji
Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
Sala 111
- 11.30-12.00
EKOETYKIETA – CO TO JEST?
(WYKŁAD)
mgr inż. Łukasz Jankowski, dr inż. Ryszard Staniszewski
Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska
Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
Sala 111
- 12.00-13.00
CZYM PALIĆ W PIECU ABY CHRONIĆ ŚRODOWISKO?
(WYKŁAD)
Dr Sławomir Szałata, mgr inż. Marek Pawłowski
Katedra Gleboznawstwa i Rekultywacji
Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
Sala 112

PILOTOWA STACJA BIOTECHNOLOGII, UL. WOJSKA POLSKIEGO 48

- 13.00-14.00
- 16.00-17.00
ŻYWNÓŚĆ – TO CZEGO NIE WIDAĆ GOŁYM OKIEM
(WYKŁAD)
mgr inż. Dagmara Leśniak, mgr inż. Marta Spychała,
mgr inż. Przemysław Kowalczewski
Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu
Sala wykładowa

KOLEGIUM CIESZKOWSKICH, UL. WOJSKA POLSKIEGO 71 C

- 13.00-14.00
- 14.00-15.00
- 15.00-16.00
**HISTOLOGIA OD PODSZEWKI, CZYLI JAK POWSTAJE
PREPARAT MIKROSKOPOWY**
A. Wykład i B. Warsztaty
Prof. dr hab. Hanna Jackowiak, mgr Ewelina Prozorowska,
mgr Kinga Skiersz-Szewczyk
Zakład Histologii i Embriologii, Instytut Zoologii
Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt Laboratorium
histologiczne Zakładu Histologii, I piętro
- 16.00-17.00
PIESEK, KOTEK, WIATR..... A MOŻE LOTEM PTAKA?
– CZYLI O ROZPRZESTRZENIANIU SIĘ DIASPOR
(WARSZTATY)

Dr Magdalena Janyszek
Katedra Botaniki
Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
Sala Katedry Botaniki
17.00-18.30
**ŻYCIE W KROPLI WODY – OBSERWACJE MIKROSKO-
POWE ORGANIZMÓW ZAMIESZKUJĄCYCH STAW**
(WARSZTATY)
Dr Sofia Celewicz-Gołdyn
Katedra Botaniki
Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
Sala Katedry Botaniki

BUDYNEK KATEDRY CHEMII, UL. WOJSKA POLSKIEGO 75

- 16.00-18.00 **WIERZBOWE LABORATORIUM**
(WARSZTATY)
Dr Monika Gąsecka, Dr Kinga Drzewiecka,
Dr Mirosław Mleczek
Katedra Chemii, Wydział Technologii Drewna
Sala ćwiczeń

COLLEGIUM MAXIMUM, UL. WOJSKA POLSKIEGO 28

WARSZTATY METODYCZNE POŁĄCZONE Z PREZENTACJAMI MULTIMEDIALNYMI STUDENTÓW, PRZYGOTOWANE POD KIERUNKIEM WYKŁADOWCÓW STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH

- 12.00
STAŃ SIĘ PIĘKNOŚCIĄ
(j. angielski)
Olga Skibińska, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Jadwigi Ziemkowskiej
Sala B
- 12.15
MOSTY PETERSBURGA
(j. rosyjski)
Katarzyna Dejneka, Marta Galon, **Wydział Rolnictwa**
i Bioinżynierii
Maria Kawska, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Barbara Kęsicka, **Wydział Ogrodnictwa i Architektury**
Krajobrazu
Pod kierunkiem mgr Marii Fenrich, mgr Marii Golon
Sala B
- 12.30
ZAGOSPODAROWANIE KORYTA WARTY
(j. francuski)
Agata Bartczak, **Wydział Melioracji i Inżynierii**
Środowiska
Pod kierunkiem mgr Anny Łuczowskiej
Sala B
- 12.45
ZNACZENIE RYB W ŻYWIENIU CZŁOWIEKA
(j. niemiecki)
Izabella Woyno, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Anny Komosy
Sala B

XIV POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI

JĘZYK ANGIELSKI

- 10.00
BIOMASA LEŚNA JAKO NOWOCZESNE ŹRÓDŁO ENERGII
Łukasz Szmagułski, **Wydział Leśny**
Pod kierunkiem mgr Ewy Janickiej-Thomas
Sala 263
- 10.15
OLIWA Z OLIVEK-ELIKSIR ZDROWIA I MŁODOŚCI
Alina Pacesz, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Zofii Łapińskiej
Sala 263
- 10.30
CZEKOLADA – OD ZIARENKA DO TABLICZKI
Katarzyna Siejak, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Zofii Łapińskiej
Sala 263
- 10.45
KONCERN PALIWOWY BP
Rafał Porzucek, **Wydział Ekonomiczno-Społeczny**
Pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
Sala 263
- 11.00
RATING KREDYTOWY
Marek Łabiński, **Wydział Ekonomiczno-Społeczny**
Pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
Sala 263
- 11.15
KUCHNIA JAPOŃSKA
Joanna Pietrzak, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
Sala 263
- 11.30
NORKI
Adam Roszak, **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**
Pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
Sala 263
- 11.45
PODSTAWOWY PROBLEM EKONOMICZNY
Adam Buczkowski, **Wydział Ekonomiczno-Społeczny**
Pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
Sala 263
- 13.00
WALUTY UNII EUROPEJSKIEJ
Marta Adasiak, **Wydział Ekonomiczno-Społeczny**
Pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
Sala 263
- 13.15
NAPROTECHNOLOGIA
Magdalena Kulig, **Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii**
Pod kierunkiem mgr K. Kowalska
Sala 263
- 13.30
TERAPIA GENOWA
Joanna Cieśla, **Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii**
Pod kierunkiem mgr K. Kowalska
Sala 263
- 13.45
CUKIERKI
Agnieszka Witt, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**

Pod kierunkiem mgr K. Kowalska

Sala 263

- 14.00
ZIELONE ROZWIĄZANIE
Magdalena Jaskólska, **Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska**
Pod kierunkiem mgr Jadwigi Ziemkowskiej
Sala 263
- 14.15
TRUJĄCE ROŚLINY
Agnieszka Woźniak
Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
Pod kierunkiem mgr Jadwigi Ziemkowskiej
Sala 263
- 14.30
NAJZIWIWIEJSZE SPOSOBY POLOWAŃ W ŚWIECIE ZWIERZĄT
Maciej Szymczak, **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**
Pod kierunkiem mgr Jadwigi Ziemkowskiej
Sala 263
- 14.45
OGRODY JAPOŃSKIE
Agata Kozielska, Karolina Bednarowicz, **Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu**
Pod kierunkiem mgr M. Sommerfeld
Sala 263

JĘZYK NIEMIECKI

- 10.00
ŻYWIENIE CZŁOWIEKA
Adam Czyżewski, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Jolanta Langkafel
Sala 264
- 10.15
ŻYWIENIE CZŁOWIEKA
Zuzanna Andrzejewska, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Jolanta Langkafel
Sala 264
- 10.30
TAJEMNICA NASION
Maciej Małuszczyk, **Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu**
Pod kierunkiem mgr Wiesława Banaszak
Sala 264
- 10.45
MIÓD
Sylvia Łoszyńska, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Wiesława Banaszak
Sala 264
- 11.00
ŻYWIENIE
Sandra Siedlarz, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Wiesława Banaszak
Sala 264
- 13.00
WOLSZTYN-MOJE MIASTO RODZINNE
Sylvia Horowska, **Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska**

- Pod kierunkiem mgr Anna Komosa**
Sala 260
- 13.15
PTACTWO DOMOWE
Ewelina Dolata, Milena Januszkiewicz, **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**
Pod kierunkiem mgr Anna Komosa
Sala 260
 - 13.30
10 NAJBARDZIEJ NIEBEZPIECZNYCH ZWIERZĄT ŚWIATA
Anna Sobolewska, **Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii**
Pod kierunkiem mgr Barbara Szydło
Sala 260
 - 13.45
CZY KONIECZNE SĄ EKSPERYMENTY NA ZWIERZĘTACH
Katarzyna Ostrowska, **Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii**
Pod kierunkiem mgr Barbara Szydło
Sala 260
 - 14.00
ALTERNATYWNE ŹRÓDŁA ENERGII
Justyna Papież, Weronika Pieprzycka, **Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii**
Pod kierunkiem mgr Barbara Szydło
Sala 260
 - 14.15
NIEPŁODNOŚĆ
Klaudia Durczak, **Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii**
Pod kierunkiem mgr Jolanta Langkafel
Sala 260

JĘZYK ROSYJSKI

- 11.15
DZIEWICZE LASY ROSJI
Monika Grochola, **Wydział Technologii Drewna**
Pod kierunkiem mgr Marii Fenrich i mgr Marii Golon
Sala 264
- 11.30
TRADYCJA PICIA HERBATY
Paulina Konieczna, **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**
Pod kierunkiem mgr Marii Fenrich i mgr Marii Golon
Sala 264

JĘZYK FRANCUSKI

- 13.00
RZEKI FRANCJI
Joanna Paszkowska, **Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska**
Pod kierunkiem mgr Anna Łuczowska
Sala 264
- 13.15
ZWIERZĘTA W GOSPODARSTWIE AGROTURYSTYCZNYM
Jagoda Garstka, Lilianna Zielińska, **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**
Pod kierunkiem mgr Anna Łuczowska
Sala 264
- 13.30
OGRÓD CLAUD'A MONET W GIVERNY
Joanna Bar, **Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu**
Pod kierunkiem mgr Anna Łuczowska
Sala 264

- 13.45
KINO FRANCUSKIE
Anna Sobańska, **Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu**
Pod kierunkiem mgr Anna Łuczowska
Sala 264

CENTRUM KONGRESOWO-DYDAKTYCZNE UNIwersYTETU MEDYCZNEGO W POZNANIU

UL. PRZYBYSZEWSKIEGO 37, POZNAŃ

- 10.10-10.40
INŻYNIERIA GENETYCZNA-WCZORAJ I DZISIAJ
(WYKŁAD)
prof. dr hab. Ryszard Słomski
Katedra Biochemii i Biotechnologii
Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
Sala Duża
- 11.30-12.00
ŻYWNOSĆ A GENY
(WYKŁAD)
Prof. dr hab. Włodzimierz Grajek
Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
Sala Duża
- 10.00-10.40
ŻYWNOSĆ BIOAKTYWNA – MIT, CZY HIT?
(WYKŁAD)
Dr inż. Anna Gramza-Michałowska
Katedra Technologii Żywności
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
Sala Senatu
- 10.50-11.20
LIGHT FOOD STYLING:
(WYKŁAD)
1. Kuchnia molekularna – gastronomia, chemia czy sztuka?
2. Food styling – Potrawy na wybiegu
3. Czy „light” znaczy „lekkie”?
4. Jak wykorzystać GDA do planowania zdrowego żywienia?
Marta Kozior, Zuzanna Modzelewska
Koło Naukowe Dietetyków
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
Sala Senatu
- 12.10.13.00
CO POZOSTAJE PO NASZYM JEDZENIU, CZYLI SŁÓW KILKA NA TEMAT OPAKOWAŃ PRODUKTÓW SPOŻYWCZYCH I ICH RECYKLINGU
(WARSZTATY)
Monika Kowalska
Koło Naukowe Dietetyków
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
Sala Senatu

Szczegółowe informacje dotyczące całego festiwalu znajdują się na stronie internetowej www.up.poznan.pl

dr inż. Urszula Mojsiej,
koordynator XV Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki

Dni Akademickie Informatyki – IT Academic Day 2011

W dniu 29 listopada 2011 w sali wykładowej A-100 Instytutu Inżynierii Rolniczej na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu odbyła się V Konferencja IT Academic Day. Jest to wspólna inicjatywa ogólnouczelnianego Koła Naukowego Informatyków (KNI), działającego pod opieką naukową Zakładu Informatyki Stosowanej (IIR) i Katedry Metod Matematycznych i Statystycznych oraz patrona biznesowego KNI – firmy Microsoft. Prawo do organizacji Akademickich Dni Informatyki zostało przyznane KNI po przyjęciu do elitarnego grona zaledwie kilkudziesięciu grup studenckich działających na najlepszych (starannie wybranych przez patrona biznesowego) wydziałach informatycznych wśród polskich szkół wyższych. KNI jest jedyną grupą w programie Informatyki Stosowanej w Rolnictwie.

Program konferencji prezentował się następująco: o „Innowacjach w Microsoft” opowiedziała Katarzyna Pawlonka (Mi-

Fot. archiwum Tomasza Kluzy

Jedna z prelekcji

crosoft); Ireneusz Cieśluk (CeeS) przedstawił prezentację programu Agrosystem; wykład pod tytułem: „Windows Phone 7 i Windows Azure w jednym stali domku” przygotował Tomasz Kopacz (Microsoft); na temat: „Zastosowanie digitalizacji 2 + 3D. Perfekcja wymiaru i koloru” opowiedział Paweł Klak (Scanning3D); o „Praktycznych zastosowaniach MS SQL Server” poinformował Jakub Otrząsek (Concordia Ubezpieczenia), a o konkursie „Imagine Cup” – Marek Banaszak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu).

Internetowa rejestracja na Akademickie Dni Informatyki została przygotowana przy współpracy z portalem codeguru.pl – największym polskojęzycznym portalem zrzeszającym studentów, programistów i pasjonatów technologii informatycznych. W wydarzeniu wzięło udział około 170 osób. W zdecydowanej większości byli to studenci i pracownicy Uniwersytetu Przyrodniczego, ale także studenci innych poznańskich uczelni (Politechniki Poznańskiej, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Wyższej Szkoły Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa) oraz poznaniacy zainteresowani nowoczesnymi technologiami informatycznymi.

Zgromadzonych uczestników powitał prezes Koła Naukowego Informatyków, inż. Sławomir Przygodzki. Konferencję prowadzili: Maja Grzywaczyk i Filip Zakowany – studenci aktywnie działający w Kole Naukowym Informatyków. Obrady

uroczyście rozpoczął prodziekan Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii, dr hab. Jacek Przybył, prof. nadzw., wyrażając swoje zadowolenie z powodu nadprogramowej działalności studentów w trakcie procesu kształcenia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Jednocześnie prodziekan zwrócił uwagę na dużą konkurencję na dzisiejszym rynku pracy i wskazał drogę aktywnego studiowania i zdobywania wiedzy, również dzięki uczestnictwu w pracach i projektach kół naukowych, jako dających przewagę i pozytywnie odbieraną przez potencjalnych pracodawców. Głos zabrał także opiekun Koła Naukowego Informatyków, prof. dr hab. inż. Jerzy Weres, wskazując na potrzebę rozwijania Informatyki Stosowanej w Rolnictwie i omawiając wyzwania temu towarzyszące.

Dzięki wsparciu firm Microsoft oraz Jutrzenka każdy uczestnik konferencji otrzymał na dobry początek zestaw materiałów konferencyjnych (między innymi płytę od magazynu CHIP) ze słodkim dodatkiem. Ponadto dzięki wszystkim firmom uczestniczącym w konferencji w trakcie każdej z sesji aktywni uczestnicy mieli okazję otrzymać cenne upominki (oprogramowanie, książki informatyczne, drobne akcesoria komputerowe).

Wykłady w tym roku poprowadzili specjaliści z zakresu programów akademickich, zaawansowanych technik wytwarzania aplikacji mobilnych na platformę Windows Phone 7 i Windows Azure oraz programiści z firm działających w sektorze ICT w rolnictwie oraz ubezpieczeniach. Dzięki tym wystąpieniom i zaangażowaniu prowadzących można było poznać tajniki pracy w obszarach związanych z programowaniem systemów informatycznych, kontaktu z klientem i przeprowadzania analiz biznesowych.

W zgodnej opinii uczestników IT Academic Day 2011 warto było spędzić ten dzień w Instytucie Inżynierii Rolniczej. Na stronie internetowej: <http://www.up.poznan.pl/itad/index.php?p=galeria> można obejrzeć fotorelację z konferencji.

Zapraszając już teraz na przyszłoroczne Akademickie Dni Informatyki, organizatorzy pragną podziękować za udzielone wsparcie ze strony uniwersytetu (w szczególności Działu Studiów i Spraw Studenckich oraz Instytutu Inżynierii Rolniczej) oraz sponsorów: Microsoft, Jutrzenka, Scanning3D, Wydawnictwo Helion, CHIP, Concordia Ubezpieczenia, CeeS Programs.

W swoim imieniu chciałbym złożyć wyrazy uznania dla studentów tworzących Koło Naukowe Informatyków za przygotowanie konferencji i zaangażowanie we wszelkie działania organizacyjne: prowadzenie wydarzenia, obsługę organizacyjną i techniczną, obsługę rejestracji, obsługę fotograficzną i wiele innych, dużych i drobnych działań, które pozwoliły prelegentom i uczestnikom na zdobywanie nowych doświadczeń i wiedzy w miłej atmosferze. Współpraca z Wami jest dla mnie wielką przyjemnością i wyróżnieniem – i za to serdecznie dziękuję.

mgr inż. Tomasz Kluza

Cenne nagrody

Sala wykładowa wypełniona zainteresowanymi słuchaczami

Fot. archiwum KNI

Naukę umieściła natura w głębinach, skąd ją niby dziwotwory morskie wydzierać trzeba
(Mieczysław Jastrun)

Seminaria Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

Od listopada 2009 roku na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt odbywają się seminaria, w ramach których swoje osiągnięcia naukowe, pasje badawcze i wizje rozwoju nauki w Polsce prezentują znane osobistości oraz osoby związane z szeroko pojętą nauką. Hołdujemy zasadzie Kartezjusza: „Żądza wiedzy, wspólna wszystkim ludziom, jest chorobą, której nie można uleczyć, ponieważ ciekawość wzrasta wraz z wiedzą”. Spotkania odbywają się co najmniej raz w miesiącu, w kolegium Rungego naszego uniwersytetu, z reguły w poniedziałek o godzinie 13.00. „Prawdziwy nauczyciel powinien być zawsze najpilniejszym uczniem” – ta maksyma Gorkiego przyświeca pomysłodawcom seminariów wydziałowych, którym zależy, aby swoje osiągnięcia przedstawiały osoby spoza wydziału, poszerzając tym samym wiedzę i horyzonty naszych pracowników, doktorantów i studentów, a także zaproszonych gości. Tematyka seminariów jest różnorodna i obejmuje zagadnienia przyrodnicze, jak również wykłady o treści humanizującej. Do przedstawienia swoich pasji badawczych zapraszani są zarówno goście z Polski, jak i z zagranicy. Pierwszy wykład przedstawił profesor Hugh Sparks, w owym czasie *visiting professor* naszego uniwersytetu. Podczas drugiego wykładu JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, profesor Grzegorz Skrzypczak, zapoznał zgromadzonych z wizją rozwoju uczelni w dobie zmieniających się wymagań i przepisów dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego. Do wygłoszenia wykładów zapraszani są ludzie z pasją.

Pracując na co dzień nad rozwiązaniami problemów naukowych, przekazując zdobytą wiedzę i doświadczenie studentom i doktorantom staramy się nie zapominać o naszych korzeniach. Historia naszego uniwersytetu sięga 1870 roku, w którym August hrabia Cieszkowski utworzył Wyższą Szko-

łę Rolniczą im. Haliny. To między innymi osobie hrabiego, znanego filozofa, lidera pracy organicznej, zawdzięczamy powstanie naszej uczelni. Realizując naszą powinność, podczas lutowego seminarium wydziału przybliżona została sylwetka naszego dobroczyńcy, patrona uniwersytetu – Augusta hrabiego Cieszkowskiego. Życie i działalność wybitnego naukowca przedstawił państwo Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy, z racji zainteresowań wybitni znawcy tematu. Bogatą w dokumentację zdjęciową prezentację urozmaicono wypowiedziami innych znanych osobistości ówczesnego okresu, cytowanymi w stosownym momencie przedstawiania historii. Dyskusja, która rozwinęła się po wykładzie, stała się dla państwa Buczyńskich bodźcem do dalszych poszukiwań śladów i faktów z życia Augusta hrabiego Cieszkowskiego oraz jego rodziny. Jest to kolejny dowód na to, że podczas seminariów wiedzę swą pogłębiają nie tylko słuchający, ale i wykładawcy.

Zagłębiając się w sprawy zajmujących nas i pasjonujących na co dzień zagadnień, a dotyczących szeroko pojętych nauk przyrodniczych, nie zapominamy o tych, dzięki którym jest to możliwe.

Dziękując wszystkim, którzy przyjęli nasze zaproszenie do podzielenia się swoją wiedzą ze społecznością wydziału i uniwersytetu, a także wszystkim, którzy znaleźli czas, by w seminariach uczestniczyć, zachęcamy do odwiedzania naszej strony internetowej, na której prezentujemy tematykę wszystkich kolejnych spotkań. To właśnie tego typu spotkania, inicjujące bogatą dyskusję nad najaktualniejszymi problemami naukowymi, stanowią *quinta essentia* akademickości.

dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel, prof. nadzw.

Fot. 6 x Ewa Strycka

Wykład wzbudził...

Na zaproszenie dziekan Małgorzaty Szumacher-Strabel (stoi z lewej) referat na temat życia i twórczości Augusta Cieszkowskiego wygłosili Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy z Wierzonki (stoją po prawej stronie); wykładu z ciekawością wysłuchał prodziekan Jacek Wójtowski

Ekspresyjny Włodzimierz Buczyński; widać, że jest prawdziwym pasjonatem tematu

Ewa J. Buczyńska

Głos (pytanie) z sali – dr Marcin T. Górecki z Zakładu Zoologii

... duże zainteresowanie

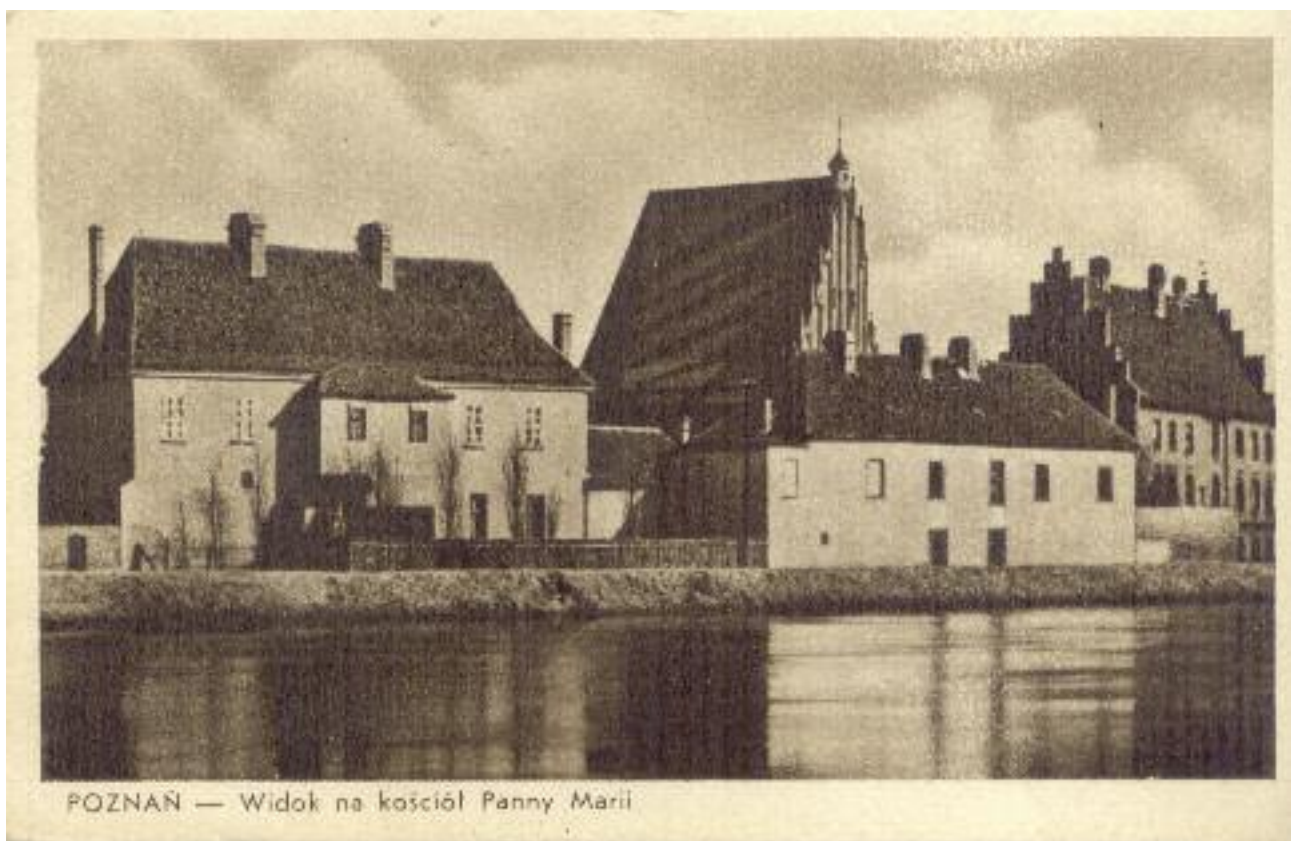
Powodzie i ochrona przed nimi na starych pocztówkach poznańskich (2)

Szczególnie ważną rolę przeciwpowodziową opisaną w pierwszej części tekstu ceglanej tamy na Chwaliszewie znacznie lepiej niż pokazana tam pocztówka ukazuje piękna fotografia R. S. Ulatowskiego wykonana podczas dużej powodzi w 1924 roku. Przedstawia ona widok z wysokiej skarpy domów robotniczych (pokazanych na ryc. 2) w kierunku ul. Czartoria. Fotografia jest dość często publikowana¹, ale nie spopularyzowały jej pocztówki, choć wiele prac tego cennego fotografika (ze szkoły Jana Bułhaka) jest znanych dzięki pocztówkom.

Do pocztówek związanych bezpośrednio z powodzią należy następną [ryc. 5], przedstawiającą zabudowania Ostrowa Tumskiego podczas powodzi w 1924 roku, oparta właśnie na zdjęciu wspomnianego fotografika R. S. Ulatowskiego. Przedstawia widok z lewego brzegu Pierwszego Kanału ulgowego, nieco poniżej mostu Chrobrego, na koryto

kanalu prawie całkowicie wypełnione wodami tej dużej powodzi (typu III) i na zabudowania Ostrowa Tumskiego za nim. Pocztówka, wykonana techniką rotograviury, nie jest zbyt dobrej jakości (złoty okres pocztówki już dawno się skończył, a rozpoczął się kryzys ekonomiczny). Co jednak ciekawe: znacznie lepszą jakościowo widokówkę, z identycznym zresztą obrazem, wypuszczono podczas drugiej wojny światowej jako autentyczną fotografię (choć nie dotyczyła przecież powodzi wojennych). Wykonano ją prawdopodobnie na podstawie zachowanej kliszy, kompozycja obrazu bowiem, cienie, chmury itd., są identyczne jak na tej ze zdjęcia R. S. Ulatowskiego. Warto jeszcze zwrócić uwagę na widoczny na pocztówce bardzo ważny dla hydrotechników i hydrologów budynek Psalterii (ostatni z prawej strony). W jego przyziemiu znajduje się kolumna kamienna z wieloma znakami wielkich powodzi poznańskich. Warto tu jeszcze wspomnieć inne pocztówki fotograficzne (także rotograviura) dotyczące powodzi z 1924 roku, wykonane wg fotografii Mariana Fiksa z Warszawy, przedstawiające zalane tereny na Szelągu (w tym znanej restauracji przyrzecznej). Narzucone ograniczenia nie umożliwiają ich prezentacji.

¹ Na przykład W. Karolczak, *Warta w Poznaniu. Od X wieku do współczesności*, Poznań 2001, fot. 43 (z 2 kwietnia 1924), s. 47 (ze zbiorów Miejskiego Konserwatora Zabytków).

Ryc. 5. Zabudowania Ostrowa Tumskiego podczas powodzi w 1924 roku [w zbiorach autora; ok. 1930, wyd.: Wlkp. Inst. Wydawniczy; Poznań; b.o.p.]

BOGDANA J. WOSIEWICZA

Ryc. 6. Makieta niezrealizowanego projektu przełożenia Warty i zabudowy wokół rzeki [w zbiorach autora; ok. 1910, b. wyd., o.p. 11.02.1912]

W 1906 roku miejski radca budowlany Hugo Schulz² opracował projekt regulacji Warty w obrębie Poznania z uwzględnieniem aspektów ochrony przed powodzią. Koryto główne (żeglowne) miało być przeprowadzone trasą I KU. Zakole Chwaliszewskie w pobliżu Gazowni Miejskiej miało zostać odcięte od rzeki budowlą umożliwiającą jednak wymianę wody w obrębie zakola, gdzie nadal miał pozostać ważny dla miasta port rzeczny. Projekt zatwierdzono w roku następnym, a w 1911 roku przystąpiono do projektowania szczegółów. Makiety projektu przebudowy dzielnic Poznania wokół Zakola Chwaliszewskiego przedstawiono na bardzo ważnej dla hydrotechników pocztówce [ryc. 6]. Widać przyjęte rozwiązania, w tym także likwidację zakola (z pozostawieniem portu). Rozpoznać można przetamowanie, drogę na projektowanym wale obustronnie obsadzoną drzewami. Jest port, są barki na wodzie. Widać także projektowany wówczas most Rocha (o którym była mowa w poprzednim artykule). Realizację projektu przebudowy węzła nawet rozpoczęto, ale przerwano w 1915 roku. Wojna nie sprzyjała takim pracom.

W czasie drugiej wojny światowej wystąpiły rok po roku dwie spore powodzie, pierwsza (w 1940 roku) nieco wyższa (typu II według przytoczonej typologii). Na ostatniej rycinie [ryc. 7] pokazano fotograficzną pocztówkę z widokiem od strony ulicy Szelągowskiej (w kierunku południowym) na wypełniony wodą kanał ulgowy, prawdopodobnie jednak podczas tej niższej powodzi (w 1941 roku). Tej wczesnowiosennej, w 1940 roku, towarzyszył duży pochód kry. Zniosła ona wznoszony wówczas przez okupanta most saperski (o czym było w poprzednim artykule). Z lewej strony pocztówki widoczne jest wypełnione wodą koryto I KU, z prawej zaś główne koryto Warty, już poniżej portu, między nimi zaś elektrociepłownia poznańska. Na drugim planie widoczne są mosty kolejowe. Mimo wysokich stanów na rzece widać wiele zacumowanych barek, stojących przy nabrzeżu zwanym „zatapiałnym”, usytuowanym poniżej głównego nabrzeża portowego (przeładowni miejskiej). To chyba ostatnia pocztówka dotycząca wielkich wód powodziowych w Poznaniu.

W czasie tej wojny³ podjęto znowu prace nad kolejnymi projektami przebudowy poznańskiego węzła wodnego. Z Chwaliszewa wyprowadzono wielu mieszkańców i wyburzono nawet sporą część dzielnicy. Projektów tych także nie zrealizowano. Do generalnego uporządkowania węzła przystąpiono w dopiero w drugiej połowie lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Kory-

to główne Warty poprowadzono w pierw dawniejszym I KU, a dalej łagodnym łukiem połączono ze starym korytem, jeszcze przed mostem kolejowym, co było możliwe, gdyż zrezygnowano z rozbudowy portu, pozostawiając jednak nań miejsce⁴. Zakole Chwaliszewskie przetamowano (26 września 1968 roku)⁵, a później zasypano (most Chwaliszewski stał się zbędny). Dalsza część dawnego I KU stanowi obecnie Środkowy Kanał Ulgi (okresowo suchy). Dawny Drugi Kanał Ulgowy uporządkowano, połączono z korytem Cybiny, tworząc Cybiński Kanał Ulgi. Warto pewnie zwrócić uwagę, że istnieje pocztówka współczesna z widokiem obecnego węzła wodnego z lotu ptaka (z 2006 roku)⁶, jest jednak zbyt młoda, aby ją tu eksponować.

Dzisiaj to zrealizowane i istniejące rozwiązanie techniczne jest mocno kontestowane, nawet przez osoby, które wówczas uważały, że obecny bieg Warty w Poznaniu jest powrotem do naturalnego biegu rzeki. Późniejsze wezbrania w Poznaniu (na przykład z lat 1979, 1997 czy z 2010) na szczęście nie stanowiły większego zagrożenia dla miasta, „nie zasłużyły” zatem na pocztówki.

Ryc. 7. Połączenie kanału ulgowego z korytem głównym podczas powodzi (prawdopodobnie) w 1941 roku [w zbiorach autora; 1941, b.w.; o.p., dat. kor.: 1.10.41]

Pytanie, czy Poznań jest dzisiaj całkowicie od powodzi bezpieczny (dzięki zbiornikowi Jeziorsko, polderom i terenem zalewowym w Dolinie Konińsko-Pyzderskiej, obwałowaniom itd.) – nie jest chyba pytaniem właściwym. Można co najwyżej dyskutować, jak wielkie wody powodziowe (o jak małym prawdopodobieństwie pojawienia) jest w stanie (w miarę) bezpiecznie przeprowadzić, ale to już zupełnie inne pytanie.

prof. dr hab. Bogdan J. Wosiewicz

W pracy wykorzystałem własny tekst: Bogdan J. Wosiewicz, *Przyczynki do ikonografii zmian sieci wodnej Poznania. Zgniła Warta i Pierwszy Kanał Ulgi na starych pocztówkach. Gospodarka Wodna* (w druku).

Zamieszczone w tekście pocztówki pochodzą wyłącznie ze zbiorów autora. W podpisach wskazano prezentowane miejsce czy obiekt, rok wytworzenia pocztówki, choćby przybliżony, także dostępne informacje o wydawcy, miejscu wydania i ewentualnym obiegu pocztowym. W opisie stosowano skróty: wyd. = wydawca, b. wyd. = brak wydawcy, o.p. = = obieg pocztowy, b.o.p. = bez obiegu, dat. kor. = data korespondencji.

⁴ J.B. Lewandowski, L. Rembeza: *Analiza zmian biegu rzeki Warty w obrębie miasta Poznania w świetle istniejących przekazów historycznych*, „Badania Fizjograficzne nad Polską Zachodnią” t. XXV, seria A, „Geografia Fizyczna” 1972, s. 93-112.

⁵ W. Karolczak, op. cit., s. 46.

⁶ Poznań. Ostrów Tumski, wg fot. Marka Kaczmarczyka – wydana i rozpowszechniana wraz z „Gazetą Wyborczą” w kwietniu 2006 roku z okazji pierwszej konferencji lotniczej „Rozwijajmy skrzydła”.

² W. Karolczak, op. cit., s. 44.

³ Tamże, s. 46.

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na Targach Edukacyjnych

Już po raz szesnasty na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyły się Targi Edukacyjne. W tym roku zorganizowano je w dniach od 2 do 5 lutego pod hasłem „Edukacja – Sport – Wychowanie. Nauczmy się wygrywać”. W imprezie wzięło udział 280 szkół wszystkich szczebli: od szkół podstawowych, po gimnazja, licea, szkoły artystyczne, sportowe, zawodowe, policealne, wyższe (w tym nasz Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu), instytucje oświatowe, szkoły językowe i inne.

Targi odwiedziło kilka tysięcy potencjalnych kandydatów na studia. Młodzież najczęściej pytała o takie kierunki, jak: dietetyka, technologia żywności i żywienie człowieka, architektura krajobrazu, weterynaria, ekoenergetyka, finanse i rachunkowość, leśnictwo oraz inżynieria środowiska. Gospodarzem naszego stoiska był Dział Studiów i Spraw Studenckich. Towarzyszył nam również Samorząd Studencki, Zespół Pieśni i Tańca „Łany” oraz Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”, który zaprezentował swoje umiejętności podczas półgodzinnego koncertu.

Dział Studiów i Spraw Studenckich

Koncert Zespołu Trębaczy Myśliwskich „Venator”

Nasze stoisko

Fot. z Ewa Strycka

Samorząd Studencki aktywnie włączył się do pomocy

Członkowie Zespołu Pieśni i Tańca „Łany” (a zwłaszcza ich barwne stroje) byli prawdziwą ozdobą naszego stoiska

Fot. 2 x A.K. Dykczak, „Więści Akademickie”

Gruzińska wizyta na Wydziale Leśnym

W dniu 16 listopada 2011 roku na Wydziale Leśnym naszego uniwersytetu gościliśmy grupę gruzińskich naukowców uczestniczących w projekcie „Wsparcie merytoryczne procesu kształcenia zawodowego leśników w Gruzji”, realizowanym w ramach programu „Polska Pomoc” ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP. Towarzyszył im dr inż. Wojciech Gil z Instytutu Badawczego Leśnictwa.

Wizyta była okazją do podsumowania dotychczasowych kontaktów między naszym wydziałem a gruzińskimi partnerami. Początki tej współpracy sięgają 2009 roku, gdy dzięki wsparciu finansowemu Urzędu Miasta Poznania uczestnikami i stypendystami pierwszej edycji projektu „Akademicki Poznań” zostało czterech Gruzinów – absolwentów Wydziału Leśnego w Tbilisi. Ich roczny pobyt w Polsce zakończył się obroną prac magisterskich pod opieką dr. inż. Grzegorza Rączki i uzyskaniem polskich tytułów zawodowych magistra inżyniera leśnictwa. Dalsze kontakty między obiema stronami to przede wszystkim kilkukrotne wizyty w Gruzji, będące okazją

do wzajemnego poznania się i określenia możliwości wspólnych działań edukacyjno-naukowych, zwłaszcza w zakresie nauk leśnych.

Po kilkugodzinnym pobycie na Wydziale Leśnym goście udali się do zaprzyjaźnionego Instytutu Dendrologii PAN w Kórniku, gdzie mieli możliwość zapoznania się z działalnością tego ośrodka naukowego. Na zakończenie, dzięki uprzejmości kierownika Arboretum – mgr inż. Kingi Nowak – uczestnicy zwiedzili cenną kórnicką kolekcję drzew i krzewów.

dr inż. Grzegorz Rączka

Od redakcji

W jednym z najbliższych numerów „Więści Akademickich” dr inż. Grzegorz Rączka zapozna Państwa ze swoimi wspomnieniami związanymi z kolejną odbytą przez niego podróżą do Gruzji (latem ubiegłego roku). Zapewne będzie to bardzo ciekawa opowieść. Czekamy na nadesłanie materiałów do redakcji!

Fot. Wojciech Gil

Wędrówka po Arboretum kórnickim; na zdjęciu: Kinga Nowak, kierownik Arboretum (pierwsza od lewej), dr inż. Grzegorz Rączka (drugi od prawej) oraz goście z Gruzji (od lewej): Margalita Bachilava, Zezwa Asanidze i Giorgi Kirkitadze

„GP action” – czasopismo Koła Naukowego Gospodarki Przestrzennej

Nasze Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej, działające na Wydziale Melioracji i Inżynierii Środowiska, jest jednym z najmłodszych kół Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, staramy się jednak już od początku działać prężnie. Nie jesteśmy naukowcami, lecz pasjonatami, którzy chcą pogłębiać wiedzę i rozwijać umiejętności, a także przekazać swoje spojrzenie na otaczający nas świat. W ten sposób zrodził się pomysł, żeby nasze koło naukowe zaczęło wydawać gazetkę poruszającą tematy interesujące nas zarówno jako studentów gospodarki przestrzennej, jak i po prostu młodych ludzi.

„GP action” to czasopismo, w którym każdy znajdzie coś dla siebie. Głównym tematem pierwszego numeru jest artykuł dotyczący projektu „Warta (nie)warta Poznania”, który zyskał uznanie w oczach komisji na Sesji Kół Naukowych Uniwersytetu Przyrodniczego. Dowiedzieć się można także czegoś na temat kariery zawodowej po ukończeniu studiów, przeczytać wywiad z architektem Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego – Jerzym Zalewskim. Kilka słów napisaliśmy na temat Stadionu Miejskiego w Poznaniu, miasta Dubaj czy przepisów obowiązujących na co dzień w procedurach planowania przestrzennego. Dodatkowo w dziale „Poradniki” każdy student odnajdzie garść przydatnych informacji, na końcu zaś czeka go chwila relaksu z przepisami kulinarnymi i krzyżówką.

Numer pierwszy ukazał się drukiem 14 grudnia 2011 roku i wzbudził wielkie zainteresowanie wśród studentów, którzy mogli zapoznać się tego dnia zarówno z wersją papierową, rozprowadzaną na wydziale za darmo, jak i wersją elektroniczną. Z rozmów z niektórymi czytelnikami dowiedzieliśmy się, że pomysł na wydawanie „GP action” bardzo im się podoba, a same artykuły wzbudziły zainteresowanie i dyskusje na wydziale, co niezmiernie nas ucieszyło. Mamy nadzieję, że zachęci to studentów naszego wydziału do czynnego włączania się we wszelkiego rodzaju inicjatywy studenckie proponowane przez uczelnię.

Wszystkich zainteresowanych zachęcamy do przeczytania choć kilku stron, a tych, którzy już to zrobili, zapewniamy, że

Okladka nowego czasopisma

nie spoczniemy na laurach i kolejne numery czasopisma okażą się być jeszcze ciekawsze.

Magazyn „GP action” dostępny jest na Wydziale Melioracji i Inżynierii Środowiska, a także na stronie internetowej: <http://www.up.poznan.pl/kngp/gpaction> [dostęp: 19.03.2012].

Życzymy miłej lektury!

Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej

Członkowie Koła Naukowego Gospodarki Przestrzennej

Fot. 2 x archiwum KNGP

Karnawałowe wspomnienie

Jak wszystkim wiadomo, nie samą pracą człowiek żyje, potrzebne są również chwile wytchnienia. Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska pamięta o tym, dlatego też co roku organizuje bal, którego szesnasta odsłona miała miejsce 20 stycznia 2012 roku. Tradycyjnie już – na co dzień zwyczajny hall budynku przy ul. Piątkowskiej 94 – w dzień balu zamienił się w zaczarowaną salę balową, na której zaproszeni goście ulegli magii tego wieczoru.

Na początku życzenia noworoczne złożyła pani dziekan, prof. dr hab. Jolanta Komisarek oraz JM rektor, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak, który również tradycyjnie dokonał otwarcia balu, zapraszając wszystkich do wspólnej zabawy. Na balu oprócz pracowników wydziału gościli również przedstawiciele administracji naszej uczelni oraz osoby z zewnątrz. Cieszymy się bardzo, że przyjęli nasze zaproszenie i przybyli w tak licznym gonie.

Był to kolejny wieczór balowy zapisany jako bardzo udany. Było dużo śmiechu i radosnych chwil. Można było porozmawiać w gronie znajomych, znaleźć coś pysznego na suto zastawionym stole oraz ugasić pragnienie po szalonych wycieczkach na parkiecie.

„I ja tam byłam, miód i wino piłam...” (przyp. red.)

Wspólna zabawa sprzyja sympatycznej integracji, która pomaga nam realizować noworoczne wyzwania. Dlatego też, jak co roku, ciężko było się rozstać, choć późna już noc. Ale proszę się nie martwić, rok szybko minie – do zobaczenia!

Emilia Wytykowska-Sroka

Życzenia noworoczne

Pogawędki ponadczasowe

Porwani do tańca

Tańce z klasą

Zapraszamy za rok

Fot. 6 x Emilia Wyykowska-Sroka

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski 2011/2012 w darcie kobiet i mężczyzn

Zawody w darcie, czyli grze, której celem jest trafienie lotką do tarczy na ścianie, z roku na rok cieszą się coraz większą popularnością. W minionym semestrze również wystartowaliśmy, choć nasza drużyna nigdy nie miała w swym składzie zawodowych graczy. Poprzednio honoru uczelni w pierwszym rzucie godnie bronili zawodnicy i zawodniczki z sekcji kolarstwa górskiego, którzy odnoszą duże sukcesy w swojej profesji i zawsze można na nich liczyć. Wówczas drużyna męska i żeńska, składająca się w całości z sekcji kolarskiej, zajęła trzecie miejsce (oddzielnie kobiety i mężczyźni). Niestety, w drugim rzucie reprezentował nas tylko jeden zawodnik, bo kolarze mieli już swoje wyścigi.

Dnia 3 grudnia 2012 roku w klubie „Agawa” reprezentowali nas członkowie sekcji kolarskiej i sekcji koszykówki kobiet. Podczas zawodów można było zauważyć, że wielu graczy ma nie pierwszy raz do czynienia z tą dyscypliną, oni więc też znacznie odbiegali poziomem od pozostałych. Nasze zawodniczki, mimo małej styczności z darterem, radziły sobie znakomicie. Niektóre z nich po raz pierwszy miały okazję wziąć udział w tego typu zawodach. Nie przeszkodziło im to w zajęciu trzeciego miejsca drużynowo w pierwszym rzucie Akademickich Mistrzostw Wielkopolski. Reprezentowały nas: Monika Szajkowska, Anna Dajczak, Danuta Michalak, Ada Woźniak.

Najwyżej uplasowały się Monika Szajkowska, zajmując szóste miejsce i Anna Dajczak tuż za nią – na siódmej pozycji. Danuta Michalak była trzynasta, Ada Woźniak zaś siedemnasta. Jedyne Oskar Najdek wystartował w kategorii mężczyzn, których tego dnia w sumie było około trzydziestu.

W obu rozgrywkach, zarówno u kobiet, jak i mężczyzn, najwyższe lokaty drużynowo zajął Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. Udział w pierwszym rzucie należy zaliczyć do udanych, choć kolejnym razem postaramy się, by kategoria męska była licznie obsadzona.

mgr Karolina Dopierała

Fot. Karolina Dopierała

Danuta Michalak – reprezentowała naszą uczelnię w zawodach po raz drugi – tu: przygotowuje się do rzutu (3 grudnia 2011)

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski 2011/2012 w bowlingu kobiet i mężczyzn – pierwszy rzut

Dnia 10 grudnia 2011 roku w Centrum Rekreacji „Niku” w Poznaniu odbył się pierwszy rzut Akademickich Mistrzostw Wielkopolski w bowlingu kobiet i mężczyzn. Ogółem 42 kobiety i 50 mężczyzn walczyło o punkty dla swoich uczelni, wśród których Uniwersytet Przyrodniczy (UP) reprezentowało pięć zawodniczek i trzech zawodników.

Bowling to najpopularniejszy rodzaj gry w kręgle. W tej odmianie jest dziesięć pinów (kręgli) ustawionych w trójkąt. Gracz ma za zadanie strącić je w najmniejszej liczbie rzutów. Gra składa się z dziesięciu rund dla każdego gracza, w każdej z nich są dwa rzuty. Runda kończy się, gdy zawodnik strąci wszystkie kręgle bądź skończy mu się rzuty.

Na zawodach sklasyfikowano 12 uczelnianych drużyn. Reprezentantki UP w składzie: Danuta Michalak, Ada Woźniak, Karolina Pakosz, Karolina Dopierała, Katarzyna Burzyńska – zajęły drużynowo piąte miejsce, z kolei mężczyźni: Jakub Stankowski, Oskar Najdek, Kacper Niebrzydowski – siódme miejsce. Zważywszy na to, że wymienieni zawodnicy na co dzień uprawiają zupełnie inne dyscypliny sportowe – są to bardzo dobre wyniki.

Najlepiej wśród naszych kobiet uplasowała się Danuta Michalak, a najlepiej sklasyfikowanym zawodnikiem był Jakub Stankowski.

mgr Karolina Dopierała

Zawody na ergometrze wioślarskim

W dniu 16 listopada 2011 roku odbyły się zawody na ergometrze wioślarskim. Rozpoczęły się od rywalizacji studentów pierwszych lat startujących na dystansie 1000 m. Reprezentował nas jeden zawodnik: Adam Marzec, który wygrał klasyfikację indywidualną w kategorii wagowej *open* z czasem 2:56.3.

Z kolei 9 grudnia odbyły się następne zawody: Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski na ergometrze wioślarskim na dystansie 500 m. Wystartowało w sumie 56 zawodników w obu kategoriach wagowych. Adam Marzec ponownie wy-

grał swoją kategorię z czasem 1:20.9, a drużynę dopełniło dwóch kolarzy: Piotr Grześ i Mateusz Nowicki.

Na jedenaście sklasyfikowanych uczelnianych drużyn męskich Uniwersytet Przyrodniczy uplasował się na szóstym miejscu. Oczywiście nie jest to szczyt naszych możliwości, nie wszyscy bowiem zawodnicy mogli wystartować. Miejmy nadzieję, że w drugim rzucie weźmiemy udział w pełnym składzie i poprawimy wynik.

mgr Karolina Dopierała

Fot. Ewa Strycka

Nowoczesny budynek Centrum Kultury Fizycznej

Wokół Węgierskiej Górki przez Beskid Śląski i Żywiecki

*Beskidzie graniczny! Beskidzie zielony!
Od Boga pomiędzy narody rzucony!*

[...]

Czy szumią twe lasy jak dawniej wesoło?

Wincenty Pol

Letni obóz górski tradycyjnie już trwał dwa tygodnie, z bazami w dwóch różnych miejscowościach. Przez pierwszy tydzień (24–31 lipca) spaliśmy w **Węgierskiej Górze**. Jest to duża osada położona na południe od Żywca, nad rzeką Sołą, która w tym rejonie rozgranicza Beskid Śląski od Beskidu Żywieckiego. Właśnie przez te dwie grupy górskie prowadziły nasze szlaki. W **Beskidzie Śląskim** niedawno byliśmy: ostatnio w 2010 roku (por. WA 1-2/2011), a przedtem w 2007 roku (WA 9-10/2007). **Beskid Żywiecki** jest to największa i najwyższa grupa Beskidów Zachodnich, wbrew nazwie położona nie tylko na Żywiecczyźnie. Już dawno tam nie byliśmy (jeśli nie liczyć tras autokarowych, to w 1994 roku). Pytanie, czy szumią tam jeszcze lasy, było uzasadnione, bo widzieliśmy, że w Beskidzie Śląskim sporo lasów uległo zniszczeniu.

Zagraniczne pochodzenie nazwy Węgierskiej Górki tłumaczone jest na kilka sposobów. Najpopularniejsza wersja mówi, że w trakcie sporu granicznego („pomiędzy narody rzucony”) delegaci węgierscy przysięgali na klęczkach, że klęczą na ziemi węgierskiej (ale dla uniknięcia krzywoprzysięstwa wcześniej napełnili nogawki ziemią przywiezioną z Węgier). Mijały lata. Historia tak się potoczyła, że południowy sąsiad zmieniał się nie raz. Niezapowiedziana (choć spodziewana) „wizyta sąsiedzka” w 1939 roku spowodowała, że Węgierska Górka ponownie zapisała się na kartach historii. Niewielki polski oddział przez dwa dni powstrzymywał natarcie zmechanizowanej dywizji piechoty Wehrmachtu doliną Soły w stronę Żywca. Obro-

nę oparto na czterech żelbetowych **schronach bojowych**, a kapitulacja nastąpiła dopiero po wyczerpaniu amunicji.

Jeden z tych schronów zobaczyliśmy już w niedzielę (24 lipca) w trakcie spaceru „rozpoznawczego” po **Węgierskiej Górze** i jej najbliższym otoczeniu. Przy kolejnym forcie znaleźliśmy się w poniedziałek (25 lipca) w dolinie rzeczki **Żabnicy** (prawy dopływ Soły). Stojący tuż przy drodze obiekt zagospodarowano na izbę pamięci. Wnętrze było niedostępne (z pewnością nie spodziewano się, że w niemal ulewnym deszczu będą chętni do zwiedzania), ale zapoznaliśmy się z umieszczoną w pobliżu niewielką ekspozycją sprzętu wojskowego. Dwa pozostałe forty były widoczne w chwilach przejaśnień nieco wyżej, na grzbiecie ograniczającym dolinę od północy. I właśnie ten grzbiet (z niewysoką kulminacją **Abrahamowa, 857 m**) był celem naszej poniedziałkowej wędrowki. Z wcześniejszych wyjazdów wiem, że są tam rozległe widoki, ale my widzieliśmy przede wszystkim mgły, chmury i deszcz o różnym natężeniu. I dlatego bez żalu wybraliśmy nieco krótszy wariant trasy.

We wtorek (26 lipca) przy zdecydowanie lepszej pogodzie poszliśmy na południe od Żabnicy, grzbieciem **Prusowa (1010 m)** i dalej z odpoczynkiem w schronisku na **Hali Boraczej** do **Rajczy**. Widoki były zdecydowanie rozleglejsze, ale słońce nas nie rozpieszczało.

Nazajutrz (w środę, 27 lipca) pojechaliśmy do położonego tuż przy granicy państwowej **Zwardonia** (kolejowe i drogowe przejście graniczne do Słowacji), ale ze względu na niepewną znowu pogodę zdecydowaliśmy się tylko na krótką trasę przez **Rachowiec (964 m)** do miejscowości **Sól**. Decyzja ta okazała się bardzo zasadna, ponieważ główną atrakcją tej wsi, czyli **drewnianą dzwonicę**, oglądaliśmy już w strugach deszczu.

Po trzech dniach penetracji Beskidu Żywieckiego przedstawiliśmy kierunkowskaz na lewy brzeg Soły, czyli w Beskid Śląski. Czwartek (28 lipca) przywitał nas słońcem, co zachęciło do pod-

Węgierska Górka, schrony bojowe

Fot. Jerzy Świągón

...TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO

Fot. Feliks Czarnociński

Abrahamow we mgle

Fot. Danuta Danielewicz

„... Na szczyt Skrzycznego (1257 m) dotarliśmy szybko i wygodnie w krzeselkach wyciągu...”

jęcia dość ambitnego zadania: przejazd do **Szczyrku** i pieszy powrót do Węgierskiej Górki. Wprawdzie na szczyt **Skrzycznego (1257 m)** dotarliśmy szybko i wygodnie w krzeselkach wyciągu, ale dalsza trasa prowadziła grzbietem z licznymi wzniesieniami i rozdzielającymi je przełęczami. Widoki z najwyższego szczytu Beskidu Śląskiego (podobnie jak i z dalszej trasy) za-

chęcały do długiego delectowania się nimi. W efekcie początkowo przemieszczaliśmy się bardzo wolno. Później trzeba było nadrobić to opóźnienie, chociaż zdawało się, że droga nie ma końca, a przełęcze są coraz głębsze. Ale wszyscy się uratowali (i uradowali dotarciem do bazy przed kolacją).

Na piątek (29 lipca) zaplanowałem wejście na **Baranią Gó-**

Fot. Feliks Czarnociński

W drodze do Rajczy

WIEŚCI Z KOŁA POLSKIEGO TOWARZYSTWA...

Zwardoń

Fot. Danuta Danielewicz

Wyjście z jaskini w rejonie Hali Boraczej

Fot. Danuta Danielewicz

re (1220 m, też w Beskidzie Śląskim), ale intensywny ciągły opad deszczu skutecznie zniechęcił nawet najambitniejszych. Niestety, nie udało się zrealizować również trasy zastępczej, czyli zwiedzania **browaru w Żywcu** (nie było wolnego terminu dla grupy). Wobec tego wykorzystaliśmy szansę na regenerację sił przed atrakcyjną, ale ambitną wyprawą sobotnią. Dodatkową okazję do poprawy kondycji stworzyli nasi gospodarze w Węgierskiej Górze (Ośrodek Wypoczynkowy Fresco), zapraszając po kolacji na dodatkowe atrakcje kulinarne przy ognisku. Ostatni dzień pierwszej części obozu (30 lipca) spędziliśmy ponownie w Beskidzie Żywieckim, a dokładniej w **gnieździe Lipowskiego Wierchu (1324 m)**. Główną atrakcją tego rejonu jest zaliczana do najbardziej malowniczych w Beskidach trasa, wiodąca przez **widokowe hale na wysokościach ponad 1100 m**. Okazało się jednak, że w tym dniu chmury zalegały już znacznie poniżej tej wysokości. Mimo to poszliśmy, zaczynając od wymagającego wytrwałości podejścia od strony południowej (z miejscowości **Złatna Huta**). Oczekiwanie na poprawę pogody w **schronisku na Rysiance** nie przyniosło pożądanego rezultatu. Poszliśmy więc na te hale. Mimo braku widoków warto było – trasa jest malownicza również w chmurach (choć – jak ktoś powiedział – „malownicza inaczej”). A widoki ujrzeliśmy po południu, będąc już znacznie niżej. Interesującą rekompensatą było też zejście „pod ziemię”, do **osuwiskowej** (czyli utworzonej w wyniku osuwania się warstw skalnych, będącego konsekwencją warstwowej struktury geologicznej Beskidów) **jaskini** w rejonie Hali Boraczej.

W ten sposób spędziliśmy pierwszy tydzień w górach. Pogoda nas nie rozpieszczała. Konieczność skrócenia dwóch tras i rezygnacja z kolejnej spowodowały uczucie pewnego niedosytu. Osobiście żałuję, że nie udało się wejść na Baranią Górę (byłem tam nie raz, ale nigdy nie wchodziłem od strony południowo-wschodniej). Za to po raz pierwszy byłem w jaskini na Boraczej. Radość jest tym większa, że odszukanie wejścia wymagało sporo czasu i wysiłku.

Lasy w Beskidzie Żywieckim jeszcze szumią (przynajmniej w odwiedzonej przez nas części), natomiast wspomniana widokowość trasy ze Skrzycznego była już w znacznym stopniu efektem stopniowo postępującej od zachodu klęski ekologicznej.

Z ciekawszych obiektów architektonicznych zwiedzonych przez „bezpośredni kontakt” lub tylko przez okna autobusów należy wymienić **drewniane kościoły** w Cięcinie koło Węgierskiej Górki i w Żabnicy, **dzwonnice loretańskie** w Żabnicy i (wspomniana już wyżej) w Soli, przedwojenne **pensjonaty** w Zwardoniu, **nowoczesny kościół** Przemienienia Pańskiego na pograniczu Węgierskiej Górki i Cięciny, a także **kościół „cudu jednej nocy”** wybudowany w jedną noc listopadową w 1972 roku w Ciścu. W Węgierskiej Górze na uwagę zasługuje również najnowsza inwestycja – zagospodarowanie **bulwarów spacerowych** nad Solą. Innego rodzaju ciekawostką jest drewniana rzeźba w Milówce, przedstawiająca między innymi twórców znanego zespołu **Golec uOrkiestra**.

W niedzielę (31 lipca) pożegnaliśmy Węgierską Górkę (niebo roniło znowu łzy), aby po południu zameldować się w drugiej bazie. Gdzie? I czy tam pogoda była dla nas łaskawsza? O tym w następnym numerze WA.

Jerzy Świągór

...TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO

**Beskidy z daleka i bliska
w obiektywie
naszych wędrowców**

Nowości uczelnianego wydawnictwa

Władysław Danielewicz
Tomasz Maliński

Drzewa i krzewy

Ogrodu Dendrologicznego
Uniwersytetu
Przyrodniczego
w Poznaniu

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

ISBN 978-83-7160-111-1